1893 — 1973
80
років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA



УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5237

РІК LXXX. Ч. 74. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 20-го КВІТНЯ 1973 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, APRIL 20, 1973 No. 74. VOL. LXXX.

Христос Воскрес із мертвих

ХРИСТОС ТАКИ ВОСКРЕС! — БО НЕ ХРЕСТ Є ОСТАННІМ СЛОВОМ ЙОГО НАУКИ, А ВОСКРЕСІННЯ

СПІЛЬНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА І ВЛАДИК ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

„Да Воскреснет Бог, і растоґаться врази єго, і да біжат от лица єго, ненавидящії єго" (Воскресна Утреня)

Величня трагедія Великої П'ятниці наближалася до свого кінця. На хресті на Голготі висів померлий Христос-Спаситель. Умер серед жахливих мук за людський рід, за його дочасне і вісне життя.

Мертве тіло Спасителя належало до римського намісника Пилата. Христові вороги хотіли завершити своє богохульне діло ще однією зневагою уже мертвого Спасителя і поховати Його разом з розбійниками таки на місці страчення у спільнім гробі. Пречиста Діва Марія не мала власного гробівця, тому не могла й думати про те, щоб Сина свого гідно поховати.

Але знайшлися благородні приятелі Христа там, де ніхто не міг сподіватися. Тоді, як юрба, підбурена пропагандою несовісних провідників п'яніла від радощів, бачучи таке видовище, не виявляла найменшого співчуття для Христа, — до Пилата приходить благородний аристократ духа і тіла та член Найвищої Ради Жидів — Йосиф з Ариматеї і, зворушений невинною смертю Божого Сина, сміливо просить в Пилата, який мабуть у нього позичав гроші, тіла Христового, щоб Його з честю поховати. Пилат тільки здивувався, що Христос уже помер, і, одержавши від старшин звіт про смерть Христа, віддав мертве тіло Йосифові. Йому з допомогою прийшов другий жидівський аристократ, високо благородна людина, так само таємний ученик Христовий, Нікодим і обидва вони, з допомогою слуг, зняли тіло Христове з хреста, посипали його дорогою пахучою живицею — алоєм, обвинули у плащаницю і понесли до гробу.

Заходило вже сонце, як до городу Йосифа з Ариматеї посувався сумний похоронний похід. Небагато учасників було в ньому: крім Йосифа і Нікодима і їх слуг — страдальна Мати Христова, декілька відданих Йому побожних жінок і Апостол Йоан. Мертве Тіло Христове, обвинуте у плащаницю поклали, як було звичаєм, у кам'яний новий гріб і вхід до нього привалили великим каменем.

З глибоким смутком і важким тягарем на серці розійшлись учасники похорону додому. Пропало все! Пропало діло Христове! Бо ввесь Синедріон з товпою скінчив своє злочинне діло. Залишилася тільки невеличка горстка учнів і приятелів Христових, які зберегли своєму Учителеві вірність, одні явно, а другі потайки. І також серед горстки визнавців запанувала по смерті Христа якась гнітуча пустка, і гіркий біль, і жаль за Христом. Усе пропало!

Щоправда говорив їм Христос у своїх науках, що вороги Його ув'язнять, скатують і уб'ють, а Він третього дня воскресне. Та вони того ніяк не розуміли. Вони були такі пригноблені смертю Ісуса і Його неспроможністю боронити Себе, що ні на мить не могли припустити, щоб понижений, ганебно скатований і розп'ятий на хрест Христос міг воскреснути.

Наступного дня по смерті Христа, в суботу, настрої серед горстки учнів і визнавців Христа, далі пригноблені, повні страху і тривоги. Тільки Жидівська Рада занепокоїлась і зі страху перед можливими несподіванками, домоглася в Пилата урядово запечатати гріб і поставити біля нього військову сторожу.

Але, Дорогі Брати і Сестри! — сила Божа більша й за всі людські армії і за всю людську злобу і хитрощі.

В неділю вранці, як сонце ще спало і тільки легка заграва на сході вказувала, що недалеко вже день, сталося щось надзвичайне. У гробі Христовім збувся могутній нечуваний процес, чудо над чудами — величня і незглибима містерія воскресіння мертвого тіла Спасителя. Душа Його, що зійшла була до аду, злучилася знову з тілом, ожи́вила його і Христос у великій славі воскрес.

Самого акту воскресіння ніхто з людей, навіть вояки римські, що стерегли гробу, не бачили, але усе те реальне, що у зв'язку з воскресінням опісля сталося, потверджує факт воскресіння повністю. Тріюмф перемоги Христа над смертю подав до відома людям в першу чергу післанець з неба — ангел, який відвалив великий камінь, що закривав вхід до гробу. Прихід ангела з неба супроводив сильний землетрус, який налякав вояків смертельним жахом, а цей жах збільшився ще через саму появу ангела, лице якого було таке ясне як світло блискавки, а одежа біла, як сніг. І землетурсом і виглядом ангела було засвідчене Його небесне післанництво і змальована велич тріюмфу воскреслого Спасителя.

Поражені вояки, попадали наче мертві на землю, а потім зірвалися на ноги і побігли перелякані до міста, сповіщаючи всіх, а в першу чергу своє начальство про те незвичайне, що сталося, що Христос Воскрес!

Христос воскрес! Христос воскрес! — неслася золотим гомоном вістка по всьому Єрусалимі.

Велике місто будилося, протирало очі зі сну, хвилювалося, сердилось і раділо, що Христос воскрес. Той що Його

(Закінґення на стор. 3-ій)

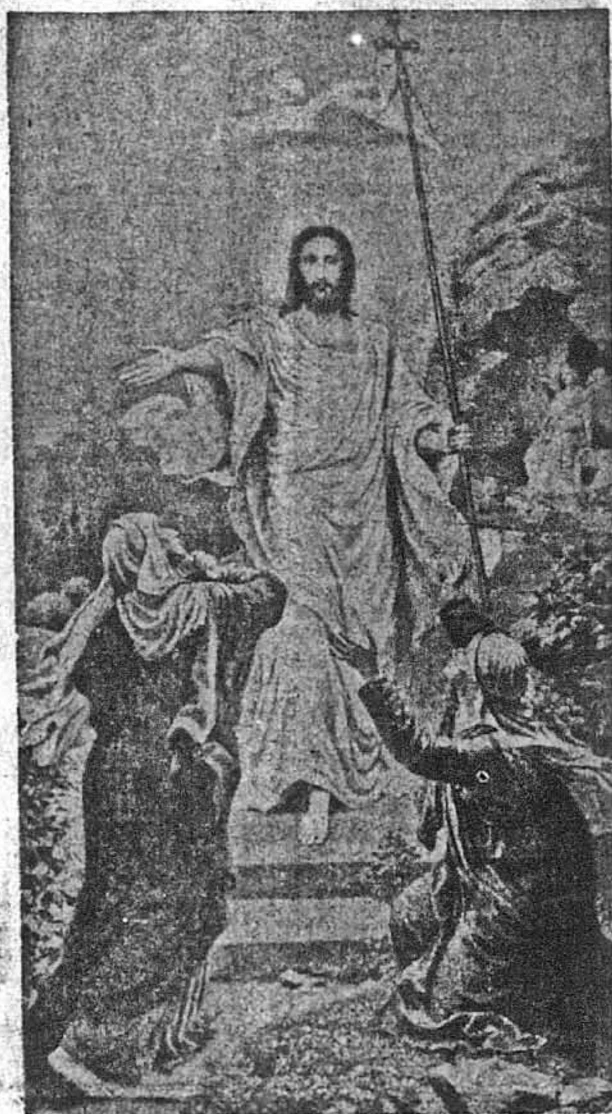
УСІМ НАШИМ СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

— і —

В-ВО „СВОБОДА"



ДЗВОНИ РАДІСНІ ГУДІТЬ!

Готові будьмо! Близько ґас,
Коли святі церковні дзвони
Благовістять нам сонця схід
І сколихнуть усі кордони.

Готові будьмо! Це не сон:
Я баґу натовпи великі,
Обійми, сльози на оґах
І теплі стиски рук і крики.

О, дзвони радісні, гудіть,
Надію лийте в хворі груди . . .
Дивіться: в натовпі — Христос,
Дивіться: люди — знову люди.

О. ОЛЕСЬ

ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ

Неначе в ранній опалевій млі
Приґулись дзвони в рідному селі.
Летіла з вітром звуків завірюха,
А я стояв, задуманий і слухав . . .

Ось перший подих рідної весни
І перші мрії, перші юні сни,
І перше в серці виплекане слово
Веснівкою розцвілося ґудово.

Гаґілка перша, перший хоровід,
Розспіваний, розсміяний похід
В минуле наше, а може в майбутнє
Щоби здійснилось слово незабутнє,
Пісень воскресних . . .

Наґе завірюха
Летіли звуки, я стояв і слухав,
Як же далеко ті дзвони грали
А як глибоко в душу западали,
Ці срібні дзвони в рідному селі,
Що гомоніли в опалевій млі . . .

БОГДАН ЛЕПКИЙ

„Я ЖИВУ І ВИ ЖИТИМЕТЕ!"

ІЗ ВЕЛИКОДНЬОГО ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

Людина, яка вірить у Бога, тим самим вірить і в безсмертя душі. Одно від одного не можна відділити. Всяка свідома віра має свої непорушні засади, розсудливі міркування. На ці засади віри у безсмертя душі звертають нашу увагу такі загальні поняття:

Насамперед, це думка, почуття і бажання: „Не вмру, а житиму!" (Пс. 118-17). Цього не вистачає, що на цьому світі „бачимо тільки зміну та смерть", що зі смутком бачимо, як „в'яне квітка, гине німа тварина, покидають нас люди". Ми потішаємо себе не тим, що очі бачать, але линемо очима віри туди, де „Бог обітре кожну сльозу і смерти вже більше не буде" (Об'явл. 21:4). Коли ми живемо тим бажанням, що його висловив мудрець: „Ти вклав вічність у моє серце", то це для того, щоб здійснити його в домі Небесного Отця.

Друга засада віри в безсмертя душі, це наше почуття і бажання цілковитої справедливости, яку може виконати не людський, а Божий Суд. Якщо по смерті мав би залишитися тільки вплив і пам'ять про нас, то найбільше їх залишають по собі диктатори, тирани і людоїди. Вартість і гідність людини зв'язується з тим, звідки вона взялася, куди веде її дорога та що вона відповідальна за свої вчинки перед Справедливим Суддею. Дух людський бунтується проти самої згадки, що мав би бути однаковий кінець добрим і злим ділам. Він домагається того, про що нам говорять слова Тараса Шевченка:

....На страшному на судищі
Ми Бога закриєм
Од очей твоїх неситих.
Ти нас з України
Загнав голих і голодних
У сніг на чужину
Та й порізав...
Веселися, лютий кате,
Проклятий, проклятий!"

Третя засада, це те, що тільки віра в безсмертя душі в силі розважити тугу і зберегти любов до тих, яких нам смерть забирає. Колись славний Паскаль сказав: „Серце має свій розсудок, що про нього розум нічого не знає".

В Євангелії читаємо, що після Воскресіння Христового Марія Магдалина стояла при гробі і плакала. Її розбите серце зцілив і огрів благодатною обітницею Той, що був помер і ожив: „Я живу і ви житимете!" (Ів. 14:19).

Пам'ять про померлих річ благородна, та далеко кращою є надія, що ми ще з ними зійдемося і що не буде вже більше розлуки. Головна сутність нашої надії на безсмертя душі, це є наше розуміння природи Вічного Бога. Ісус Христос вказує нам, що „Бог не є Богом мертвих, а живих" (Мат. 22: 32).

Бажання зберегти безсмертну душу, почуття цілковитої справедливости, любов до дорогих нам покійних, природа Предвічного Бога, а передусім Воскресіння нашого Спасителя, — все це дає нам духа й силу плисти до вічних осель, де вже смерти не буде, а буде життя вічне.

Величне Великоднє торжество є для тих, що справу моралі беруть якнайсерйозніше. Небо є логічним наслідком віри в Бога. Воскресна вістка має свою основу в Євангелії про доброго і всемогучого Бога. Вона є натхненням для доброго щоденного життя. Вона обертає горе в радість, осолоджує гіркоту життя, перемагає страх, формує характер, освічує наш розум безсмертною певністю і надає всякій добрій і справедливій справі вічний та глибокий сенс.

В дусі цієї певности вічного життя та його непроминальних вартостей, з нагоди цьогорічного Свята Великодня пересилаємо — нашому українському народові, його духовному і національному проводові, всім тим, що тяжко терплять і є переслідувані за свої релігійні або національні переконання в Україні та поза нею, а також українському євангельському братству — наше щире і повне надії привітання: *Христос Воскрес! Він Воістину Воскрес!*

Вол. Багрій, президент
Вол. Боровський, секретар
Консисторії Української Євангельсько-Реформованої Церкви в екзилі

„Я НЕ ПРИЇХАВ ЗА ВАШИМИ ПРИВІТАМИ, Я НЕ ПРИЇХАВ ЗА ВАШИМИ ГРІШМИ, Я ПРИЇХАВ ПО ВАШЕ СЕРЦЕ"! — ВІДВІДИНИ БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА В ЕДМОНТОНІ.

Репортаж Михайла Хомяка

Едмонтон. – Саме напередодні відвідин Блаженнішого Йоснифа VII в Едмонтоні – надтягнула з півночі хвиля холодного повітря і в п'ятницю, 13 квітня 1973 р. з самого ранку став падати дощ зі снігом; опісля ж сипнув сніг, а морозний вітер закрутився метелицею і заморозив райдужні, весняні усмішки українців Едмонтону й Алберти, які під один такт приспішеного биття сердець українців в Австралії та Новій Зеляндії, що виткали з них найчудовіший малиновий килим під стопи Великого Сина України, „єдиномислієм та однодушно" ждали з нетерпінням на приїзд Блаженнішого Йосифа УII. О Боже! Щоб бодай завтра, в суботу 14 квітня, перестав падати сніг, що ним завіяло хідники до хат навіть на 2-3 стопи і довелось добре прійти, щоб прочистити його. Тому кожний з нас радів, коли в суботу ясне сонце пробивалось з-поза хмар, а холодний вітер пригадував увесь день, що може ще знівечити зелену травичку попід стінами хат. Тому й були оправдані побоювання, що на міжнародному летовищі в Ніску, біля 20 миль на південь від Едмонтону, може бути менше число авт, ніж кожний з нас сподівався б в погідну, весняну днину. На щастя всі побоювання виявились безосновними. Просторий майдан заповнений так, що нема місця, де можна би запаркувати авто. Слава Богу за все! Поспішаю чим швидше за о. Романом (Ганкевичем), який допоміг приїхати мені, щоб дістатись найближче виходу з летовища. На коридорах просторого будинку летовища домінує всевладно українська мова, довкруги усміхнені обличчя знайомих і приятелів, представників організацій, товариств й установ, дорослих та молоді, пань і панів, пан-отців парохів з Едмонтону, а в усіх радість сяє з облич. За хвилину о. Роман передає мені карту вступу до вітальні на першому поверсі, де вже свобідно розмовляють миряни і пан-отці з Владиками: митрополитом Максимом, єпископами: Ісидором із сивою бородою, Андрієм (без бороди) та незнаного ще, молодого, але енергійного і високого, Кир Василя (Лостена) з Філядельфії, що з ним і довелось познайомитися, підійшовши до усміхненого митрополита Максима. За хвилину з'являється Блаженніший Йосиф УII в товаристві голови єпархіяльної управи БУК і ділового комітету д-ра М. Снігуровича та митрофорного протоєрея і канцлера о. М. Сопуляка, бо Владика Ніл, який приїхав з Його Блаженством з Ванкуверу, поспішив наперед, щоб привітати Гостя у вітальні, як ієрарх - господар. За Блаженнішим похилий уже о. Бартман, ЧСВВ, з Ванкуверу та молодий, усміхнений секретар Верховного Архиєпископа, нововисвячений о. д-р Петро Стецюк. Під голосні оплески ввійшов до вітальні кардинал Йосиф УII, якого привітав Владика Ніл словами:

„Ваше Блаженство! Ми тут в Едмонтоні, престольнім місті едмонтонської єпархії. Едмонтонці вже вдруге мають щастя вітати Вас в своєму місті; перший раз в 1968 році (з нагоди Конґресу Українців Католиків), а тепер другий раз в 1973 році. Вітають Вас у першій мірі діти Едмонтону, які виросли вже тут, у Канаді, як п'яте чи шосте покоління; їхні батьки і всі парафії Едмонтону та єпархії. Маючи глибоку віру в Бога, прив'язання до УК-Церкви, а також глибоку пошану до українського обряду, вони збудували тут в Едмонтоні 8 церков, а в околицях Едмонтону і кругом цілі десятки. Коли 1968 р. Ваше Блаженство були тут в Едмонтоні, то одного разу в своїй подорожі поза Канадою Ви висловили такі слова, а вони знаменні: „Я був в Едмонтоні, я бачив переповнену катедру, я бачив там повно людей, а вони слухали так уважно моїх слів, що виглядало, що можна було ходити по їхніх головах, а вони не порушилися б". З такою ж самою пошаною, щирістю і любов'ю вони нині прийшли привітати Вас. Вітають Вас у першій мірі як Найдостойнішого Гостя (голосні оплески), вітають як найбільшого і найвищого церковного достойника Церкви, вітають Вас також, як одного з Найкращих Синів одного 50-мільйонового українського народу (голосні оплески). Ми всі радіємо Вами, як новітнім, найбільшим мучеником-ісповідником. Радіємо також Вами як таким, що є героєм найновішої нашої доби, радіємо також Вами, як Первоієрархом Помісної Української Католицької Церкви в Україні і по цілому сві-

(Закінґення на стор. 3-ій)



Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, разом з Митрополитом УКЦеркви в Канаді Максимом Германюком, в час вітання на летовищі в Мельборні, Австралія, де обидва Владики брали участь в Евхаристійному Конґресі.

Пані Ніксон прийняла в Білому Домі делеґацію ОЖ ОЧСУ

Вашингтон. (М. Л.) — У середу 18 квітня ц. р. о год. 4-ій по пол. дружина Президента ЗСА пані Патриція Ніксон прийняла в бібліотеці Білого Дому делеґацію представниць Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України в складі: Уляна Целевич, Дарія Степаняк Мирослава Ласовська, Лариса Лозинська, Марія Кульчицька, Марія Твердовська Стефанія Бернадин, Андріяна Легета, Марія Карпишин Анна Грицин і Теофіля Ганушевська. Делеґація вручила пані Ніксон комплект медаль Княгині Ольги, виконаних у золоті, сріблі і бронзі, що їх Об'єднання Жінок ОЧСУ видало в пам'ять 1000-ліття Володарки України — Княгині Ольги. Передано цю колекцію із супровідною грамотою. Пані Ніксон у своєму слові до делеґаток запевнила, що ці медалі вона складе в бібліотеці Білого Дому, де їх зможуть оглядати відвідувачі. З нагоди Великодніх Свят делеґація ОЖ ЧСУ вручила пані Ніксон також українські великодні писанки, на мистецькій інкрустованій тарілці із поясненням, що традиція писанок є ще прадавнім дохристиянським звичаєм в Україні. Після офіційної частини українські жінки провели ще 45 хвилин на приязній гутірці з панею Ніксон. Під час розмови заторкнено багато питань, зв'язаних з актуальною ситуацією в Україні. Пані Ніксон виявила живе зацікавлення українськими політичними і культурними справами. Наприкінці відвідин дружина Президента запропонувала делеґації оглянути Білий Дім. Всі делеґатки були зодягнені в українські історичні і народні одяги.

„СВОБОДА" У ВЕЛИКОДНЬОМУ ЧАСІ

Як у минулих роках, так і цим разом „Свобода" відзначить рокове свято Воскресіння Христового за новим і за старим календарями окремими виданнями у святочному оформленні. З датами вівтірків 24 квітня і 1-го травня „Свобода" не появиться.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Після хресної дороги — Воскресіння

Цьогорічні великодні тижні в Україні знову, як і багато разів в історії, пройняті безпросвіттям неволі, затьмарені посиленим затиском усього живого, глибоконародного, свіжого. Встановлений московським Кремлем комуністичний режим в Україні, провівши численні арешти й суди і запроторивши в тюрми, табори суворого режиму і в психіятричні лікарні десятки й сотки культурних діячів і національносвідомої молоді, намагається здушити прояви будь-якої активности в різних ділянках громадського і культурного життя, в літературі, в науці, в мистецтві.

Сьогоднішнє становище України нагадує своїм важким настроєм, своєю жорстокою дійсністю не час весни, великодньої радости і добрих сподівань, а радше Хресну дорогу з її страстями. Нагадує не біблійну дорогу із Христовими страстями, а українську хресну дорогу з українськими страстями, що про неї писав Ігор Калинець у збірці „Підсумовуючи мовчання", в якій згадує у своєму „Треносі" (плачі) світле лице суджених, що „частоколом ґвинтівок відгороджені" і самотньо двигають хрест, про Україну, що „вигодувала . . . власним шпіком леґіони шпиків", про „високу Голготу . . . замасковану галуззям кодексів", про „свіжий хрест", що з нього плаче космацька живиця, про українські „обкрадені хмари", про побратимів, що відсахуються „навіть без серебреників", про „страдальні руки дружин" засуджених, що піднімаються понад натовпом байдужих глядачів, про те, що треба нині молитися про спасіння „від найбільшого гріха — байдужости до вогню".

Це така дійсність сьогодні в Україні, але й вона не вб'є віри українців у перемогу української Правди і української Волі. Великодніми писанками будуть обмінюватися не тільки люди по селах і містах України, але й ті тисячі українців, що запроторені за ґрати тюрем і дроти концентраційних таборів. Великодніми сподіваннями, глибокою вірою в неминуче воскресіння України будуть сповнятися всупереч усьому, всупереч теророві, репресіям, затискові серця усіх українців — і в Україні і не в Україні сущих. І це будуть найголосніші великодні дзвони України.

В імперії рабства

Виступ трьох московських письменників проти одного з секретарів Правління Спілки Письменників СССР поета Євгенія Євтушенка із закидами, що той з мотивів особистої помсти використовує своє становище для писання таких рецензій, які ламають кар'єру й утруднюють життя іншим письменникам, цей виступ кидає ще один жмут на давню відому правду: на існування в отій „країні соціялізму" такої атмосфери, яка ламає характери і обертає живих людей на коліщата партійно - поліційної машини. Кожний із секретарів Правління Спілки Письменників СССР — це офіційна фігура. Коли в усіх вільних країнах голови письменницьких організацій є почесними репрезентантами своїх колеґ-письменників, які стоять на сторожі свободи думки, творчости і друку, то в Совєтах така позиція рівнозначна з партійним цензорством. І коли Євгеній Євтушенко надрукував нищівну критику на книжки трьох авторів, тим уже заборонено вступ до журналів і видавництв, та й одвертого листа двох з-поміж них „до не-поважного товариша Євтушенка" можна було поширити тільки у письмових відбитках, бо ніде його не надрукували б.

Коли рядові совєтські громадяни заломлюються в умовинах однопартійної диктатури, щоб зберегти себе та свою родину і не втратити праці й заробітку, то це явище зрозуміле. Це — жертви системи, що їх можна радше жаліти, як таврувати, бож не існувало й не існує у світі цілого народу героїв і мучеників. Але коли письменники, які здобувають собі світовий розголос і належать до інтелектуальної верхівки свого народу, знижуються до рівня людей, що дбають тільки за себе та свою кар'єру, і осягають цю ціль доносами на своїх колеґ, підхлібством перед партійними проводирями і погонею за популярністю в партійній верхівці — то це явище пресумне для всієї совєтської інтелектуальної верстви. Зрештою, Євтушенко не єдиний і не перший. Адже й Михаїл Шолохов, автор „Тихого Дону", таврував публічно Бориса Пастернака за його „Доктора Живаґо", щоб приподобатися партійно - державній верхівці.

Це атмосфера у совєтській рабовласницькій імперії, в якій нема права творити, писати, друкувати, нема й права людині — мати характер. Як усі мусять обманювати, шахрувати і красти, щоб фізично прожити, так і мусять кривити душею, щоб існувати коштом чужого існування і власної чести.

В. Дідюк

ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Так, ще вчора була Велика П'ятниця Голготи. Зневажений, скатований і розіп'ятий між двома розбійниками Христос у руки Вітця Свого віддав Духа, був похований, а гріб Його привалений тяжким каменем, із сторожею біля нього — сьогодні во славі Воістину Воскрес! І відтоді щороку весною, як земля прокидається із сну до нового життя, святкуємо великий празник воскресіння Господа нашого Ісуса Христа. Воскресіння Христа стало найосновнішою основою нашої віри, з повним запевненням, що Правда завжди переможе, бо в ім'я Правди і Любови Син Божий зійшов із небес, дався розп'яти і воскрес. Правда відкуплення роду людського домагається любови між людьми, вона домагається волі для всіх людей в ім'я тієї любови. Тому радістю сповнюються наші серця, коли велично співаємо пісню перемоги: Христос воскрес із мертвих та своєю смертю смерть переміг, хоч на очі тиснуться сльози жалю й смутку, бо наш рідний народ в Україні ще й далі на хресній дорозі: кати розпинають там ще й далі „Її безталанну", ще судять і катують, шукають глибокого гробу, де поховати б Її, Святу Правду Українську. Ще не дзвонять там радісні воскресні дзвони, бо новітні Пилати заперечують Христову Правду, вони не знають любови між людьми і народами, вони не думають про волю для народів: бо безбожна влада заперечує самого Бога.

Так воно діється сьогодні там — на „нашій, не своїй землі". Подібно діється сьогодні у світі, як ділялось тоді, коли Христа вели на Голготу, щоб його розп'яти за проповідування любови між людьми і за те, що голосив Він науку про дитинство Боже людей. І тоді вороги розп'яли Учителя, поклали Його у гріб, каменем привалили і сторожу сильну узброєну поставили і думали, що вже спокійно тріюмфувати можуть, бо вони перемогли.

Але сталося інакше, як хотіли вороги Христа. Христос Воскрес і тим потвердив, що Його вчення про любов, про волю, про Боже дитинство, має вічне значення. Христове воскресіння щороку пригадує усім нам — і в Україні, як і тут у розсіянні сущим, — ту тверду певність, що Правда переможе, наша Батьківщина здобуде волю і „помоляться на волі невольничі діти", — за словами нашого національного Пророка Т. Шевченка. Тому, як і кожного року, у ці величні дні Воскресіння зміцнім нашу віру в перемогу Христової і Української Правди, станьмо апостолами любови між членами нашого народу, щоб в потребі бути готовими, як це роблять наші брати у неволі, — на найбільшу жертву за нашу національну Правду, яка мусить основуватися на Христовій Правді Любови і прощення.

Змагаймо до того, щоб всі ми стали борцями братньої любови, бо тільки спільним переконанням й зусиллям зможемо допомогти нашому народові у сучасному його лихоліттю з вірою у недалекий вже день Воскресіння.

Два світи стоять сьогодні один проти одного — світ свободи і світ поневолення. Щоб затріюмфувала наша Правда, на це потрібно нам подвійної сили, бож діємо серед надзвичайних умов. Часто попадаємо в розпуку, бо хвилево видається нам, що світ свободи начеб то подався. Часто здається нам, що диявол своїм спритом виводить керівників цього вільного світу на високу гору, з якої показує всі блага з обіцянками, якщо лиш той вільний світ покориться йому. Немає, на жаль, багато таких, які сказали б йому: „відійди від нас, Сатано, ми не маємо і не хочемо мати нічого спільного з тобою!" Наша сучасна світова мандрівка — це ніщо інше, як апостольство-голошення у вільному світі повної правди про Україну, — а в час Її звільнення, — оборона України тими засобами, якими навчилися від західніх народів.

Будьмо апостолами нашої Української Правди! Братньої любови і вирозуміння всюди у нас потрібно. „Обніміте, брати мої, найменшого брата", або вислів поган у відношенні до перших християн: „Дивіться, як вони люблятся". Якщоб той заклик і перший і другий втримався, поширився і защепився у всіх людей, ми мали б сьогодні скрізь у світі Христове Царство любови, ми мали б волю і справедливість. Однак злий дух, що колись позавидував щастя нашим прародичам у раю, знаходив завжди спосіб перешкоджувати Правді, насаджуючи своє царство ненависти і злоби. Але воскреслий Христос своєю смертю все переміг! Він створив новий світ і пообіцяв нам, людству, життя вічне, а народам — воскресіння Їхньої Правди. Тому вірмо, що й остаточна перемога над злом, яке панує сьогодні у нашій Батьківщині, є запевнена.

НА ВЕЛИКДЕНЬ

Злинуть воскресні пісні,
Сядуть на наші поля;
Вже у весняному сні
Чує їх рідна земля.

З гір їх несе вже струмок,
Шум їх вітає в гаях;
Дай їм крилець ластівок,
Весно, дай соняшний шлях!

Буде Великдень у нас,
Празник без горя і сльоз;
Руку подасть нам наш Спас,
Волю нам дасть наш [Христос.

Відкиб не вийшов наш враг,
Зломить його наш опір;
Вгору піднятий наш стяг
Блисне вогнем нових зір.

Жах доберється до варт
Наших одвічних тюрем;
Дасться нам сила і гарт,
Ми своє жниво зберем.

ВАСИЛЬ ЩУРАТ

Леонід Полтава

ПЕРЕДВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ

Дзвонять, звичайно, на Великдень, сповіщаючи про Великий День.

Але перед Великоднем є Страсний Тиждень.

Перед Великоднем для українського народу — вже півстоліття триває Страсний Тиждень. І хоча не прийнято дзвонити — там б'ють у дзвін на сполох, добиваючись до совісти світу, передаючи йому осторогу, прохаючи від вільних людей підтримки і не тільки співчуття, а й дій.

Усі Церкви на світі рівні, як і всі люди мають бути рівними. Для пізнання, що означають п е р е двеликодні дзвони з просторів московсько - большевицького кацету народів під назвою СССР, беремо кілька прикладів із життя віруючих - євангелистів.

„Моє прохання до всіх дітей Божих, щоб молилися за нашу місцеву Апшеронську церкву, щоб Господь очистив її і приготовив до Свого приходу і щоб усі лишились вірними Йому до кінця. Щоб Господь зберіг також мого сина (Віктора, 10 років), допоміг йому бути Божою дитиною до кінця", — пише Люба Дударева, інформуючи про суд над нею за віру в Бога: „... Суддя сказав: „Позбавляти волі тебе не будемо, але протягом місяця будемо відраховувати з твоєї заробітної платні 20 відс. за порушення закону, що водила сина на Богослуження". На міліції віруючу застрашували, з неї знущались, над нею насміхались: „Дорогою міліціонери і шофер увесь час насміхалися з мене, обзиваючи різними непристойними словами. На міліції мені сказали: „Сідай, християнко, дамо тобі 15 днів арешту, і тоді будеш знати, як порушувати совєтські закони". У мене забрали сина, не дали навіть попрощатись".

„7-го жовтня 1972 р. на дорозі від станції Мишки до Ростова був схоплений і арештований член Ради Церков ЄХБ (Євангельських Християн - Баптистів — Л. П), пресвітер Шахтинської церкви Микола Батурин. Прокуратура і КГБ п'ять днів ховали місце перебування арештованого від родини"...

„8-го жовтня 1972 р. на автобусовій станції „Доватор" був заарештований віруючий Жовмирук Віктор і посаджений в спеціяльному в'язничному приміщенні для волоцюг. Влада не казала родині про місце його перебування протягом 4 діб... І щойно після голодівки Віктора Васильовича і безперервних вимог перед владою його дружини він був звільнений".

„Сліди в'язниць позначилися на здоров'ї молодого християнина - проповідника Ждановської місцевої церкви ЄХБ М. І., Мельника, 1941 р. народження, який перебув у в'язницях за віру в Бога 9 років. Помер 10 вересня 1972 р. в Жданові".

У бюлетені „Переслідувана Церква", що виходить у Монтебелло, Каліф., англійською, українською й російською мовами, з якого взяті ці приклади (з квітня 1972 р.), повідомлено, що „під цю пору в СССР перебувають у в'язницях 200 баптистів, між ними 25 жінок". Там же надрукована вістка, що вірні - євангелисти створили підпільне видавництво „Християнин" — „добровільну громаду віруючих ЄХБ, які об'єдналися для видання і розповсюджування християнської літератури". В бюлетені „Переслідувана Церква" надруковано список заарештованих за віру в Бога: 36 осіб за 6 місяців 1972 року, з поданням прізвищ, року народження, місця арешту — від Рівного, Ворошиловграду й Кривого Рогу через Барнаул до Нарткали та Казахської ССР. Наведено багато прикладів арештування дітей, примусового відібрання їх від віруючих батьків, накладання на батьків грошової кари за релігійне виховання дітей.

„Голові Комітету радянських жінок тов. Ніколаєвій-Терешковій. Голові Президії Верховної Ради СРСР тов. Подгорному. Редакції газети „Известия". Генеральному прокуророві СРСР тов. Руденкові. Від Спружевника Сергія Івановича, м. Селигорськ, Мінської області, БССР, вул. Козлова 22/7: Скарга. — До Вас пише Сергій Спружевник. Мені 14 років. Я жив з віруючою мамою, а мій батько був невіруючий, жорстокий, і тепер він не живе з нами... Міліціонер посадив мене у машину і відвіз до школи - інтернату Красная Свобода. Коли мене забирали, я дуже плакав, але мене ніхто не пожалів. Я був хворий. В інтернаті я був увесь час хворий. Мене намовляли, щоб я залишив маму і йшов жити до батька, але я цього ніколи не зроблю... Я не хочу жити в інтернаті, а тому звідти втік. За це мою маму покарали на 50 рублів, а мені кажуть, що завезуть мене кудись далеко, щоб я не зустрічався з матір'ю. Чи у нашій країні є такі закони, щоб дітей забирали від батьків? Я хочу жити з мамою, як усі діти. Але за те, що я вірю з мамою в Бога, мене позбавляють щасливого дитинства й без кінця беруть на допити: то директор, то кореспондент, то прокурор".

14-річний Сергій Спружевник, білорус, заявляє у тім листі, що він знову втече з інтернату, коли його туди заберуть, і що „я ніколи не буду таким, як батько" — безвірником.

Не гудуть з просторів СССР передвеликодні дзвони. Але гудуть вони радісно в серцях вірних, і дзвонів тих не заглушить ні совєтська міліція, ні прокуратура — ніяка антихристова сила.

Іванна Савицька

„НЕСПОДІВАНИЙ ГІСТЬ"

(Картина з Долини міста)

Повертаючись спішно біля сьомої вечора додому і добившись щасливо до брами „своєї" кам'яниці, я оглянулась позад себе і швидко увійшла всередину.

Ще тільки вибрати пошту, відкрити входові двері, а там — один поверх і мешкання.

Очі роздивляються, вуха надслухують, а ноги беруть по два сходи, щоб лиш швидше до хати.

Спираючись об поруччя, я глянула вниз, глянула й остовпіла. В долині, під сходами щось лежало й не рухалося, тільки тихо - тихенько сопіло...

Пара незграбних, порваних, мужеських черевиків, що вилазили з-під сходів, зроджували здогад, що те щось — це людина, імовірно жива людина, захована у сутінках, що ведуть до підвалу.

Повернутись вниз і глянути загадці прямо у вічі чи тікати до хати?

Цікавість на шальці терезів переважила, і я зійшла на долину.

Під сходами, на камінній долівці, втиснена в найтемніший куточок, лежала людина, яку ми називаємо „бомом", людина напівпритомна, знеможена і безвільна. З розбитого над оком чола вузенькою смужкою просочувалась кров і ховалась кудись за коміром.

Приглянувшись ближче, я впізнала знайомого з нашої вулиці п'яничку, „професію" якого є пиття, і цю „професію" він виконує точно і сумлінно п'ять днів на тиждень. У „вихідні дні" п'яничка „вилизується" з ран, спираючись зчаста на сонячну стіну, на розі моєї вулиці.

Звідтіля і наше знайомство. Боятись не було чого. П'яничка нічим не загрожував, він прямо переходив ще одну кризу, кризу, яка раз-у-раз трапляється в такій, як його, „професії".

Знечев'я він відкрив очі й благально промовив: „Лейді, ду нот кол ди поліс. Гелп мі, гелп мі, ай ем ганґри".

Ситуація була нелегка. Старий потребував помочі, лікарського забігу, теплої вечері і хоч би якоїсь лежанки.

Покликати найвищу мешканеву інстанцію — „супера" чи поліцію — значить віддати нещасного проти його волі в зовсім небажані руки. Ні, так недобре! Треба радити самій.

Жмутком змочених паперових серветок я обмила хворому рану, а він, мов мала дитина, лежав без протесту і слухав... З померклих очей текли сльози — „Ю ар май сістер, гуд сістер. Ґад блес ю".

Поділившись з „несподіваним гостем" моєю скромною вечерею, яку я поклала на паперові тарілки, і вгостивши холодною кавою і тістечком, моя роля „медсестри" і „піклувальниці" по-моєму скінчилися. Старий проспиться, думала я, і пошкандибає до хати.

На перші „дрібні витрати" я поклала в його жменю паперовий доляр і пішла до свого помешкання.

Старий, повечерявши, заснув. У кам'яниці було тихо, люди святкували й не вешталися. Та десь за годину загриміли чиїсь кроки, потім знов стихло, і знов гамір, сильніші голоси, термосіння і раптом на ввесь голос: „Сістер! Гелп мі, гелп мі!"

За хвилину хтось постукав до моїх дверей. Дебела, висока постать поліциста з'явилась на порозі і спитала: „Ви будете сестрою отого п'яного чоловіка? Сестрою чи може дальшою родичкою? Він вказує на ваші двері".

Я заперечила. Поліціянт продовжував: „Якийсь анонімовий телефон заалярмував нашу станицю, і ми змушені п'яного забрати. Він, здається, бездомний... Вибачте, що вас турбую, вибачте за непорозуміння..."

Старого підняли й насилу вивели з криївки. Він пручався, боронився, просився — надаремно. Його винесли, і двері за ним зачинилися.

Я зійшла ще вниз, щоб хоч здалеку очима відпровадити „несподіваного гостя".

На камінній долівці, під сходами валялися паперові тарілки, недоїдки вечері, порожня, з-під горілки, пляшина, а між ними пом'ятий і знівечений лежав — мій доляр...

Еф-Бі-Ай остерігає перед комуністичними шпигунами у ЗСА

Вашингтон. — Діючий директор Федеральної Служби Інвестиґації, Еф-Бі-Ай, Патрік Грей на пресовій конференції з журналістами вказав на зростаючу небезпеку поширення червоного шпигунства в ЗСА, у зв'язку з розширенням контактів і зв'язків із країнами так зв. соціялістичного бльоку. П. Г р е й сказав, що в наш час у ЗСА є дуже багато різних закордонних представництв, бюр, установ та що сюди прибуває все більше різних службовців із „соціялістичних країн", між якими не всі займаються службовими справами.

Під час відвідин президентом Ричардом Ніксоном СССР, крім охорони, за Президентом возили також особливе авто. Тепер виявляється, що його возили для окремих, секретного типу, нарад Президента з с у п ровідними людьми, щоб таким чином не дати змоги совєтським шпигунам підслухувати американські розмови. Ще в 1966 р. в приміщенні посольства ЗСА в Москві було виявлено 52 таємно заінстальованих совєтських мікрофони, а у Варшаві ще більше, бо аж 55 підслухових апаратів.

Тепер у Москві будується нове приміщення для американського посольства. Його будують совєтські робітники, які заклали фундамент і зводять стіни. Але всю внутрішню інсталяцію буде доручено тільки американським робітникам та будуть проведені всі можливі заходи для унеможливлення підслухувань через таємні мікрофони чи іншими способами.

Адміністрація Р. Ніксона передала Конґресові прохання відновити в країні кару смерти за шпигунство, зраду держави, повітряне піратство з жертвами та злонавмисне вбивство.

Анатоль Галан

„ЙОГО ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВО"

(3)

В перші дні навчання Геник пильно придивлявся до вчителів. Чи не становить вся ця наука тільки маскарад? Чи ці вчителі - богослови часом не потрапили сюди за відрядженням Комітету Державної Безпеки як і він? Ні, цього не було помітно. Всі вчителі, за небагатьма винятками, старі з золотими відзнаками колишніх, ще царських, духовних академіків, добре обізнані в богословських науках. Гомілетика, догматика, історія Церкви, вимога досконалого знання церковнослов'янської мови, вся та дуже серйозна атмосфера навчання не настроювала на підозру.

Ректор академії, чорнобородий поважний священик середніх років був надзвичайно уважний до кожного зі своїх вихованців, часто розмовляв з ними на теми, зовсім далекі від навчання, цікавився особистим життям юнаків.

Геникові він одного разу сказав:

— Мені здається, що перед вами широка дорога. В основному ми готуємо священиків, але окремі особи посядуть керівне становище в нашій церковній ієрархії. Ви з духовної родини, очевидно, з дитинства призвичаєні до церкви, а ваші здібності в навчанні дають запоруку успішного закінчення академії. Отже...

— Отче ректоре — втрутився Геник, — вибачте за одвертість... Я ж абсолютно не маю покликання до священства. Не маю!

— Як не маєте? А для чого ж ви сюди приїздили? До духовної академії здебільша вступають семінаристи, а ви закінчили десятилітку...

Геник мовчав. Не міг же він признатися, що його вирядив, очевидно, через Наросвіту, Комітет Державної Безпеки. Врешті знайшов відповідь:

— У вас тут дуже добре поставлено викладання чужих мов, а мене це завжди цікавило...

— Ну, для цього існують спеціяльні факультети. Ви що ж, хочете бути дипломатом?

Ця розмова трохи підбадьорила Геника. Якщо ректор питає, ким він хоче бути, значить, духовна стежка не обов'язкова. Можливо, „вони" мали на увазі якраз цю галузь... Заспокоювало й те, що його ні разу не викликали для „бесіди" на всім відому Луб'янку. Е, чорт їх бери! Не буде ж киснути молода людина.

Поза навчанням Геник завів у Москві цікаві знайомства, здебільшого з земляками. А їх там було багато, в кожному навчальному закладі не бракувало вихідців чи збігців з України, та й у різних установах їх було досить.

Не раз Геник запрошував розважатись свого сумирного колеґу Ходорова.

— Ходімо, Семене, я тебе познайомлю з розумними людьми, та й дівчата є там гарні. Не можна ж увесь час сидіти за книжками.

Але Ходоров незмінно відмовлявся.

— Ні, Генику, весела компанія не для мене. Тобі легко йде навчання, ти маєш чудову пам'ять, а я надолужую ретельністю й наполегливістю...

— O —

Ця зустріч була для Геника випадковою і... фатальною. Поспішаючи до метро, Геник спіткнувся, мало не впав, і в нього мимоволі вирвалось:

— А хай тобі біс!

— Біс тут ні до чого, — почулось біля нього, — а ви уважніше дивіться під ноги, бо так можна й покалічитись...

Геник глянув на ту, що зробила зауваження, і на якусь хвилинку занімів. Зовсім молоденьке, біло-рожеве обличчя, дві чорних коси, малинова усмішка...

— Може, нам по дорозі? — спитав Геник.

— Очевидно. Себто по дорозі до метро, а там — не знаю.

— Як ваше ім'я?

— Оксана. Тут кличуть Ксюша, та мені більше подобається перше. Ви з Києва?

— Угадали. Саме з Києва, і не так давно.

— А я вже третій рік.

— Учитесь?

— Розуміється. А ви?

Після цієї розмови похапцем, їм обом довелось їхати майже до тої самої зупинки, а далі почалась і розвинулась відома від віків історія.

— Оксаночко, я не можу й дня витримати, не бачивши тебе. А ти на мене чекала?

— Ну, розуміється, чекала. Ти ж не обіцяєш на вітер. Коли сказав, що прийдеш, значить, це напевно.

— Що ж у тебе? Розповідай!

— Та ось завтра мушу здати письмову працю із стародавньої літератури, і не певна, чи впоралась...

— Давай, я перевірю.

Ці зустрічі все тісніше єднали, рідними, скріплювали взаємну симпатію. Не було жадних розходжень, крім одного... Це тоді, коли Геник признався, що вчиться в духовній академії.

— У духовній? На священика?

— Ні, я священиком не буду.

— А чому ж ти туди пішов?

— Бо там ідеально поставлене навчання чужих мов. Таких талановитих учителів я ще не бачив. Уяви собі, за рік ми вже майже вільно говоримо по-французькому. Тепер починаємо англійську, а потім буде ще й німецька.

— Скільки часу треба вчитися в тій академії?

— П'ять років.

Молоденькій Оксані трохи не подобалось оте слово „духовна". Адже її виховано в безвір'ї, бабусині розповіді про колишнє урочисте святкування Різдва, Великодня, храмових днів вона сприймала, як казки, бо в сучасному житті того не бачила. Проте, всілякими складними питаннями Оксана не дуже цікавилась. Вона засвоїла головну настанову: кожний юнак і юначка мусять учитися, здобути якийсь фах, стати на власні ноги. Якщо Геник в тій духовній академії, то щось же це навчання дасть. Він говорив про можливість дипломатичної праці, про поїздки за кордон... Як буде цікаво! А насамперед це світлосяйне почуття, що його Оксана вперше переживає. Не тільки Геник не може жити без неї, а й вона без нього. „Коханий мій, — шепотіла дівчина, коли була сама, — я тобі всю душу віддам, і ти ніколи не пошкодуєш, що зустрів мене".

А час минав. За півроку до закінчення академії Геника запросили до патріяршої канцелярії й попередили:

— Ми зараховуємо вас до складу нашої закордонної місії, як секретаря і перекладача. Ви нічого не маєте проти?

— Ні. Але я незабаром пляную одружитися...

— Одружитись? Трохи зачекайте. Перше відрядження не буде довге. Повернетесь, і тоді — з Богом!

Розуміється, протестувати не випадало. Геник і Оксана мали одружитися влітку, але що ж, відкладуть на осінь, після тримісячного перебування Геника закордоном. Вони обов'язково повінчаються в церкві. А якщо відкрито не можна, то засекреченим порядком. Багато молодих так роблять. У Геника є добре знайомі священики, і вони безумовно не відмовлять...

(Далі буде)

ХРИСТОС ТАКИ ВОСКРЕС! —

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жидівські провідники убили, щоб спинити діло Його, — Той воскрес славно із гробу.

Яка ж радість огорнула тих, що до останньої хвилини зберегли вірність Христові! Пречиста Діва не завелась у своїх сподіваннях, жінки-мироносиці за свою гарячу і геройську любов до Христа, удостоїлися великої ласки, що перші побачили порожній гріб і ясного ангела, який сказав їм, переляканим: Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса з Назарету, розп'ятого! Він воскрес, нема Його тут; ось місце, де Його положили були. Ідіть і скажіть Його ученикам і Петрові, що Він чекає їх у Галилеї. Апостоли стрічають Його ще тієї самої днини.

Усюди радість, усюди щастя! Щез одчай і зневіра, висохли сльози ,серця усіх сповнилися новими надіями, новими плянами! Діло Христове, живе і житиме до кінця віків! Усе, що — здавалось — пропало було, вернулося назад у ще більшому блиску і славі.

Воскресіння Христа це не якась галюцинація, чи самообман чи побожна екстаза жінок-мироносиць, учнів і першої християнської громади, як це намагаються представити вороги Христа, але реальна дійсність, оперта на безспірних історичних фактах. Христос воскрес! — це оклик радости і тріюмфу всього християнства! Все історичне буття християнства, його ріст і сила оперті на тріюмфальному воскресінні Христа і воно розпочало — без сумніву — нову епоху всесвітньої історії. Цього не було б, якби воно було тільки чимсь особистим, суб'єктивним уявленням, а не твердим історичним фактом.

***

Воскресіння Христа є подією такої великої ваги і значення, що ціле діло Христа-Спасителя щойно через Його воскресіння набирає своєї властивої вартости. „Якщо Христос не воскрес, то даремна віра ваша!" кличе до нас св. апостол Павло (І. Кор. 15,17). Якщо Христос не воскрес, тоді не треба ні хреста Господнього, ні храмів Божих, ні молитви, ні проповіді, ні св. Тайн, ні правди, ні справедливости, не треба нічого, що нас робить справжніми людьми, до того ж віруючими і християнами.

Тому й Ви, Браття і Сестри, живіть свідомо тією вірою, особливо в нинішні часи, в цю історичну добу бездушного матеріялізму, вибуялої технології, заїлого безбожництва і морального занепаду. Кріпіться нею в своєму особистому, родинному і громадському житті, так, як цілими віками жив нею і кріпився ввесь Український Нарід, бо мав належне розуміння Христового воскресіння — як запоруки своєї кращої долі. Тому то, мабуть ніде в усьому християнському світі, не обходили і не обходять пам'яті Христового воскресіння так величаво, з таким глибоким зрозумінням, так радісно й багато, як у нас в Україні, у нашій Церкві, серед нашого народу. Свято Воскресіння було в нас, на рідних землях як і в розсіянні ,завжди „празником над празниками і торжеством над торжествами". Бо доля нашого народу дуже подібна до долі Христової на землі.

Так як Христа-Месію вороги відкинули, його зневажили і засудили на ганебну смерть, так також наші вороги цілими віками тримали Нарід України в жорстокій неволі, обдирали його з належних йому прав, переслідували його прадідну Церкву, криваво ліквідували спроби Народу — піднятись на власні ноги та засісти як рівному з рівними в народів вольних колі. Так було в нас кілька сот літ, так є й до сьогодні.

У нас нині на Рідній Землі, на жаль, не гомонять Великодні дзвони, як гомоніли колись. Та Великий Український Нарід залишився вірний Христові, і хоче правди на своїй землі та жити згідно з Христовими заповітами і своїми прадідівськими традиціями.

Христос таки воскрес! — Бо не хрест є останнім словом Його науки, а воскресіння, не смерть, а життя, не Страсна П'ятниця, а славний Великдень.

Тому, Браття і Сестри! Зберігайте вірність Христові і Його науці, будьте живими членами Його Церкви та у світлі Його воскресіння ідіть назустріч своєму майбутньому воскресінню. Бо як Христос воскрес, так і ми воскреснемо, як Він переміг неправду, і злобу, і смерть, так і ми переможемо вкінці ввесь смуток і біль, терпіння і смерть та воскреснемо у щасті і славі, кожен з нас особисто і цілий наш нарід.

А щоб воскреснути колись у славі, мусимо воскреснути вже тепер з гріхів наших, мусимо покинути усе нечесне, гидотне і грішне, а шукати тільки того, що благородне, чесне і Боже. „Шукайте того, що вгорі, де Христос сидить по правиці Бога. Про вишнє думайте, не про земне!" кличе до нас Апостол (Кол. 3,1).

Якщо життя наше проходитиме у світлі Христового Воскресіння, тоді і народ піде назустріч своєму воскресінню. Тому мусять воскреснути всі животворні сили надприродні і природні. Ми не пропали і не пропадемо!

Брати і Сестри!.. Зберігайте ж вірність своїй Помісній Українській Католицькій Церкві, яка змагається нині за те, щоб могла, як рівна між рівними, ідею Христового воскресіння плекати між своїми вірними в величній формі — і в світлі тієї ідеї воскресити свою правду святу на своїй землі та — як помісна і патріярхальна — щоб вона могла прославити Вселенську Христову Церкву під проводом Намісників Христових у її екуменічних змаганнях, щоб могла надалі бути невід'ємним членом тієї Вселенської Церкви, що її основав Христос Господь після Свого славного воскресіння. Це наша свята мета!

Ідіть же, Брати і Сестри! — до тієї мети крок-у-крок у світлі Христового Воскресіння, одною думкою з'єднані, у згоді і братній любові, і з нашою прадідною Церквою співаймо всі: „Да воскреснет Бог, і расточаться врази Єго, і да біжат от лица Єго, ненавидящії Єго!"

Благословення Господнє на Вас!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

† ЙОСИФ (СЛІПИЙ-КОБЕРНИЦЬКИЙ-ДИЧКОВСЬКИЙ)
Верховний Архиєпископ і Кардинал і пр.

† МАКСИМ (ГЕРМАНЮК)
Архиєпископ-Митрополит Вінніпезький Українців Канади

† АМВРОЗІЙ (СЕНИШИН)
Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський Українців у ЗСА і Єпископ-Помічник † ВАСИЛЬ (ЛОСТЕН)

† ІВАН (БУЧКО)
Архиєпископ Левкадійський, Апостольський Візитатор

† ГАВРИЇЛ (БУКАТКО)
Архиєпископ Білгородський
Апостольський Адміністратор Крижевацький

† НІЛЬ (САВАРИН)
Єпископ Едмонтонський

† ВАСИЛІЙ (ГОПКО)
Єпископ Міділенський
Єпископ-Помічник Пряшівський

† ІСИДОР (БОРЕЦЬКИЙ)
Єпископ Торонтонський

† АНДРІЙ (РОБОРЕЦЬКИЙ)
Єпископ Саскатунський

† ЙОСИФ (ШМОНДЮК)
Єпископ Стемфордський

† ЙОСИФ (МАРТИНЕЦЬ)
Єпископ Куритибський
і Єпископ-Помічник † ЄФРЕМ (КРИВИЙ)

† ЯРОСЛАВ (ҐАБРО)
Єпископ Чикаґський

† ІВАН (ПРАШКО)
Єпископ Зіґрітанський
Апостольський Екзарх Українців в Австралії і Океанії

† ПЛАТОН (КОРНИЛЯК)
Єпископ Кастрамарійський
Апостольський Екзарх Українців в Німеччині

† ВОЛОДИМИР (МАЛАНЧУК)
Єпископ Епіфанський
Апостольський Екзарх Українців у Франції

† АНДРІЙ (САПЕЛЯК)
Єпископ Севастопільський у Тракії
Апостольський Екзарх Українців в Арґентині

† АВГУСТИН (ГОРНЯК)
Єпископ Гермонтиіанський
Апостольський Екзарх Українців в Англії

† ЙОАКИМ (СЕГЕДІ)
Єпископ Інсарійський, Помічник Крижевацький

Дано в день Стрітення Господнього 1973
при храмі Жировицької Матері Божої
і свв. мучч. Сергія і Вакха.

„Я НЕ ПРИЇХАВ ЗА ВАШИМИ ПРИВІТАМИ..."

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ті. Щиро вітаємо Вас усі, Ваше Блаженство (голосні оплески), почувайтесь, як у себе дома, у своїй хаті, як батько серед своїх щиро люблячих дітей (голосні, бурхливі оплески)."

В імені Українського Католицького Юнацтва склала найщиріший привіт і найсердечніші побажання п-на Мирослава Самоїл, учителька і голова, передавши китицю червоних троянд під оплески всіх приявних.

На привітання відповів Блаженніший:

„Ваше Високопреосвященство, Високопреосвященніші Владики, Дорогі Отці, між якими бачу багато своїх таких давніх і добрих знайомих, Дорогі Гості та й усі Ви, що завдали собі труду, щоб прийти і зустрінути оттю хвилину. Важна вона не так задля моєї особи, яка нині є, завтра минається, але важна є сама хвилина, яку ми назнаменували хвилиною цієї єдности всього Українського Народу, єдности нашої Церкви, яку Преосвященний так слушно підкреслив. Як довго ми не стратимо зі своєї свідомости єдности українського народу, нашої вікової приналежности до нашого обряду, який врятував нам наш нарід, так довго ми можемо бути спокійні. І ось саме одна хвилина за другою, з однієї України переходимо на другу, щоб її відживити, щоб вона стала ще повнішою, щоб у кожному українцеві, який з крови і кости, щоб ця свідомість була в них жива. Живемо серед таких важких і таких незнаних умовин. Адже ж добре орієнтуєтеся, дипломатичні відносини є дуже важкі. Очевидно, все те закрите перед нашими очима дипломатичними і політичними тайнами. Але ми мусимо гарячою молитвою звертатись до Господа, щоб ми не стали якоюсь жертвою і по нашім трупі не пройшли вороги. Це мусить у кожному, хто тільки знав, мусить відозватися в його серці, мусить здати собі з того справу, щоб історія, Церква, Господь Бог та й Український Нарід не кинув клеймо на нас, що ми негідно носили в тому тяжкому часі, носили негідно ім'я того великого, славного і страдальнього народу. Дай Боже, щоб та хвилина нинішня якраз була тим підйомом, щоб скріпила кожного, хто тільки думає і почуває себе українцем, щоб вона скріпила і додала сили. І не бійтеся — як сказав Янгол. Не бійтеся, Господь над нами і не дасть нам пропасти. Дякую. Спаси Біг!"

Ці знаменні слова Його Блаженства покрила буря оплесків, що ними і виявляли якнайкраще свої почування приявні ввесь час під час промови Блаженнішого, який зійшов униз, де знов привітали Його численно зібрані приявні українці, з головою Відділу КУК в Едмонтоні адв. Ярославом Росляком у проводі такими ж оплесками. І вдруге промовив Найдостойніший Гість про велетенське значення сорокового Всесвітнього Євхаристійного Конгресу, зокрема для нас, українців, та незабутню зустріч з українцями Австралії і Нової Зеляндії. І під час цієї промови впали знаменні слова: „Я не приїхав за Вашими привітами, я не приїхав за Вашими грішми, але я приїхав по Ваше серце!"

Чи ж дивно, що в очах усіх приявних блистіли рясні сльози від зворушення, що бились під один такт зболілі серця за долю українського народу і Церкви та й знову буря оплесків зривалась одна за одною. В такому піднесеному настрою від'їхав Блаженніший в почті Владик, в такому ж настрої роз'їхались додому по год. 9-ій вечора (літак приземлився точно о год. 8-ій вечора) всі приявні українці та гості, щоб зустрінути Його Блаженство найурочистіше в неділю, пропам'ятну для кожного з нас 15 квітня 1973 року в катедральному храмі св. Йосафата, про що в черговому репортажі.

Криза пального в ЗСА поглиблюється

Вашингтон. — У своєму черговому посланні до Конгресу президент Ніксон остерігає Конгрес та населення ЗСА перед небезпечною кризою у зв'язку з недостачею пального, в першій мірі опалової оливи та бензини. Щоб запобігти кризі та уможливити розвиток додаткових джерел пального, президент Ніксон запропонував скасування обов'язкових імпортових квот на нафту та нафтові продукти, які зобов'язують від останніх 14-ти років, а які мали за завдання охороняти місцеву нафтову продукцію. Крім цього Президент запропонував ряд конкретних заходів щодо використання нових джерел нафти та природного газу, зокрема здовж морських берегів Америки. Запропоновані заходи мають стимулювати нові досліди і експлорацію в різних частинах ЗСА. Незалежно від всього цього, президент Ніксон звернувся з закликом до всього населення стосувати всі можливі заходи, щоб консервувати пальне всіх видів, вказуючи на те, що американці поводяться з пальним неекономічно. Як відомо, американці, які становлять 6% всього населення світу, зуживають 33% продукованого у світі пального. Ріст запотребування на пальне в ЗСА виносить 3.2% річно, тобто до 2-000 року подвоїться.

Сеньйорат ТУСМ заплянував студійну конференцію про діяспору

Ню Йорк. — 18 квітня тут відбулося чергове засідання управи Сеньйорату ТУСМ, присвячене справі підготовки студійної конференції на тему українсьої діяспори, її стану на сучасному етапі та перспектив на майбутнє. Конференція заплянована на вересень 1973 р. Друга справа на порядку дня стосувалася конференції, присвяченої творчості та діяльності Дмитра Донцова, яку заплянували Сеньйорат ТУСМ та Українське Академічне Товариство „Зарево". Присутні на засіданні обмірковували проєкти, що їх накреслив д-р Дмитро Штогрин і після ґрунтовної дискусії схвалили намічені пляни. Крім того на засіданні були обмірковані та вирішені поточні організаційні справи. В нарадах взяли участь: д-р М. Сосновський, д-р Д. Штогрин, д-р П. Ґой, мгр Є. Гановський, д-р В. Калинович, мгр Т. Воляник й інж. І. Заяць.

Нові інформації про населення України

Київ. — Газета „Молодь України" з 8 квітня опублікувала інтерв'ю з завідуючою відділом демографії Інституту економіки Академії Наук УСРР, кандидатом економічних наук Валентиною Стешенко. У цьому інтерв'ю В. Стешенко подала деякі цікаві нові дані про стан населення в Україні вже після перепису з 1970 року. За даними в інтерв'ю, на 1 січня 1972 року на Україні жило 47,9 мільйона осіб. За 1959-1970 роки численність населення УССР збільшилася майже на 13%. Міське населення збільшилося на 34%, а сільське зменшилося на 6%. Збільшення міського населення наступило у висліді перетворення сільських поселень у міські та створення цілком нових міських поселень на базі розбудови промислових підприємств. За останніх 50 років на Україні створено 226 нових міст.

В УССР помітне зменшування народжуваности. 1971 року, наприклад, в розрахунку на 1 000 осіб населення народилося 15 немовлят. За те збільшилася середня тривалість життя чоловіків до 66,5 року, а жінок — до 74,5 року. За словами В. Стешенко, зниження народжуваности є таке ж, як у інших високо розвинених державах світу. В Україні, говорила вона, „вплив на рівень народжуваности об'єктивних факторів, що належить до сфери виробництва, доповнюється впливом змін у сфері споживання. Внаслідок підвищення рівня життя відбувалась і відбувається своєрідна „революція" в потребах. У багатьох сім'ях намагаються звести зростаючі потреби з можливостями їх задоволення за рахунок максимального обмеження кількости дітей. Моделею сучасної сім'ї стає сім'я з одним-двома дітьми".

В Україні продовжуються зміни у соціяльно-економічній структурі населення, що позначається у „прогресивному перерозподілі працездатного населення між окремими соціяльними категоріями. Кількість робітників становить близько половини всього населення республіки, кількість колгоспників майже третину, кількість людей розумової праці — майже одну п'яту. В 1970 році на 1 000 чоловік самодіяльного населення вищу освіту мали 98 осіб, тобто майже кожний десятий. У зв'язку із зростанням продуктивности праці зменшується численність окремих груп працівників: кількість гірників у 1970 році порівняно з 1950 роком знизилася на 15 процентів, залізничників — на 11 процентів. У селі кількість людей, які виконували малопродуктивну працю, — зменшилася на 33 проценти. Стрімко збільшується кількість працівників у сфері обслуговування, торгівлі та громадського харчування: протягом 1959-1970 років з 367 до 766 тисяч. На 197 процентів зросла кількість інженерно-технічних працівників — з 2 777 до 5 469 тисяч спеціялістів. Збільшується кількість міського населення. На 1 січня 1972 року вона становила 56 процентів від усього населення республіки — майже 27 мільйонів чоловік. У селі проживає 21 мільйон чоловік".

Коли йдеться про прогнози на майбутнє, то на думку В. Стешенко значно зросте питома вага людей похилого віку, а „у віковому діяпазоні 20-40 років кількість чоловіків дещо перевищить кількість жінок. Помітно збільшиться кількість міського населення".

В інтерв'ю не було заторкнене питання національного складу УССР і можливих змін на цьому відтинку у зв'язку з політикою вимішування населення національних республік, яку стосує совєтський режим, що знайшло своє віддзеркалення, як відомо, у вислідах перепису з 1970 року.

До Вашинґтону прибула постійна дипломатична місія з Пекіну

Вашинґтон. — У середу 18 квітня ц. р. прилетіли з Комуністичного Китаю почерез Гонолюлю на Гаваях 10 осіб, які становитимуть перший персонал так званого „уряду зв'язку" Комуністичного Китаю в ЗСА, який фактично виконуватиме функції амбасади. За недавно прийнятим спеціяльним законом — члени постійної дипломатичної комунокитайської місії будуть користуватися дипломатичною недоторкальністю, — так само, як члени такої постійної американської дипломатичної місії у Пекіні. Головою того пекінського „уряду зв'язку" у Вашинґтоні буде неприявний ще останній комунокитайський амбасадор у Парижі Хуанґ Чен. Двома найвищими китайськими дипломатами між прибулими до столиці ЗСА є Хан Хшу і Чісн Та-юнґ з американського й тихоокеанського відділу в китайському міністерстві закордонних справ. Головою американського „уряду зв'язку", себто насправді амбасади у Пекіні, буде один з найвидатніших дипломатів Дейвід Брус. Китайських комуністичних дипломатів привітала на летовищі делеґація з Державного Департаменту з 5-ти осіб, у проводі з Артуром Гаммелем з східньоазійського відділу. Всі прибулі китайські комуністи замешкали покищо у готелі „Мейфлавер", зайнявши там один поверх з люксусовими кімнатами. Приділено їм спеціяльну охорону.

Захід наполягає на обопільне зменшення збройних сил в Европі

Вашинґтон. — ЗСА і Британія повідомили були Совєтський Союз, що коли не буде попередньої згоди щодо „обопільної і збалянсованої" редукції збройних сил у Середущій Европі, то вони не візьмуть участь у паневропейській конференції безпеки, на якій страшенне залежить Совєтам, щоб дістати там затвердження свого стану посідання в Европі. Після того Совєти погодилися, щоби у конференції про таку редукцію збройних сил в Середущій Европі, яка від 31 січня ц. р. покищо в обмеженому складі підготовляється у Відні, брала участь також Мадярщина, де також стаціоновані совєтські війська, які повинні би в цілості чи частинно залишити ту сателітську країну. Америка має в Середущій Европі 310.000 війська. Крім неї мають там свої війська Канада, Британія, Західня Німеччина, Бельгія, Голляндія і Люксембурґ, Норвегія, Данія, Італія, Греція і Туреччина є так званими периферійними державами, які братимуть участь у Віденській конференції без права голосування. З комуністичного боку крім СССР мають взяти у Віденській конференції участь Польща, Східня Німеччина, Мадярщина і Чехо-Словаччина, а також Болгарія і Румунія, як „периферійні" держави. В минулий понеділок відбулося у Вашинґтоні засідання Крайової Ради Безпеки, на якому голова американської делеґації на тих американсько - совєтських нарадах у Відні, Джонатан Дін, звітував про ті підготовні наради з Совєтами у Відні.

ПАМ'ЯТНИК ГЕН. ГОЛЄНІЩЕВУ-КУТУЗОВУ

На багато людських постатей височини підводиться вилитий з металю пам'ятник-колос московсько-царському генералові М. Голєніщеву-Кутузову з 1800-их років, який боронив Росію перед Наполеоном та допомагав Москві здобувати нові землі. Голєніщев-Кутузов зображений з погонами, при всіх імперських нагородах із хрестами та царськими пов'язками. Московська преса з початку квітня 1973 р. повідомляла, що довкола того пам'ятника-колоса біля Бородіна будуть ще групи солдатів, пам'ятник партизанці Васілісі Кожіной та ін. вірним царським слугам.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 19 квітня 1973

УРЯД ЗСА ПОКАРАВ ГРОШОВОЮ ГРИВНОЮ ДВІ АВІЯЦІЙНІ ЛІНІЇ за невиконання вказівки про обов'язкову перевірку всіх пасажирів перед відлетом літаків. Летунську лінію „Савтерн" покарано гривною в 1 500 долярів за те, що було допущено без перевірки на літак пірата в Берминґгемі, який із зброєю в руках домігся викупу в 2 з половиною мільйони долярів і втік на Кубу. Повітряну лінію „П'єдмант" покарано на 500 дол. за допущення на літак пасажира без перевірки — із зброєю, який врешті-решт здав її на летовищі Френдшіп поблизу Вашинґтону.

КІЛЬКА ГРУП БРАЗИЛІЙСЬКИХ СТУДЕНТІВ, переважно лівого напрямку, видали підпільні листівки з критикою сучасного уряду Бразилії, який рішуче поборює комуністичних заколотників. Студенти вважають, що уряд не дає їм досить прав. У свою чергу уряд вказує на те, що за останні 10 років кількість студентів у Бразилії, за сучасного уряду військовиків зросла з 125 000 до 800 000 осіб, та що тих кілька груп невдоволених — не репрезентують більшости студіюючої молоді, яка властиво хоче студіювати і чимось у житті стати.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА РИЧАРДА НІКСОНА звернулася з проханням до Конґресу відновити кару на горло за зраду держави, шпигунство, важливий саботаж і вбивства. Є всі вигляди на те, що Адміністрацію підтримає в цім питанні Найвищий Суд ЗСА.

КРАЙОВИЙ ІНСТИТУТ ЗДОРОВ'Я ЗАБОРОНИВ будь-які дальші експерименти на живим зародком людини, вийнятим з утроби матері через аборт. Хоча заборона стосується формально лише науковців і лікарів у тому Інституті, насправді вона пошириться на всі інші подібні інституції в ЗСА. Сам Крайовий Інститут Здоров'я контролює в цій країні понад 40 відс. усіх дослідних установ такого типу. Науковці можуть студіювати лише мертвий зародок людини, а не такий, який виявляє ознаки життя.

У КАНАДІ ПОЧАЛО ЗМЕНШУВАТИСЬ БЕЗРОБІТТЯ: з 5,9 відсотка у лютому — до 5,5 відсотка в березні, і цей спад триває далі. Знавці ринку праці пояснюють покращання ситуації головно зміною пори року, бо в північних частинах Канади розпочалося рибальство, вирубування лісів тощо.

АМЕРИКАНСЬКО - СОВЄТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ У ЖЕНЕВІ ПРО ЗБРОЮ ПЕРЕРВАНІ до 4 травня ц. р. Голова американської делеґації Алексіс Джонсон відлетів до Америки та голова совєтської делеґації Владимір Семйонов поїхав до Москви, щоб засягнути від своїх урядів вказівок для дальшого ведення переговорів, які стосуються справи припинення перегонів у розвитку атомової стратегічної зброї. За півофіційними американськими заявами дотеперішні 12 засідань, ведені від 12 березня ц. р. були „корисними", але закордонні обсерватори у Женеві оцінюють песимістично хід тих нарад.

ЮГОСЛАВІЯ СКАРЖИТЬСЯ, що внаслідку опозиції Франції вона не може осягнути корисного торговельного договору з 9-тичленною Европейською Спільнотою. Президент Тіто апелював у цій справі до канцлера Західньої Німеччини Віллі Брандта. Дотеперішній тимчасовий договір з ЕЕСпільнотою вигасає 30 квітня ц. р.

У ФРАНЦІЇ ТИМЧАСОВО ЗАКРИТО найбільшу тамошню фабрику автомобілів Реноля, що спричинило безробіття для 20.000 тамошніх робітників. Страйки й саботажі у тій репрезентаційній французькій фабриці від довшого часу хвилювали французьке суспільство, яке таврує уряд, бо держава контролює фабрикацію моторів.

ЄГИПЕТСЬКА ПРЕСА ПРОСЛАВЛЯЄ голову сенатської Комісії для закордонних зв'язків, демократичного сенатора Дж. В. Фулбрайта за його останній виступ у радіо - телевізійній передачі в Америці: Фулбрайт критикував американський Уряд за його буцім-то беззастережне підтримування Ізраїлю. Єгипетська преса й радіо посилили аґітаційно - пропаґандивну кампанію проти Америки, скидаючи на неї вину за ізраїльські військові рейди та нехіть Ізраїлю звільнити окуповані ним від червня 1967 р. арабські землі.

ЛИВАНСЬКИЙ УРЯД ЗВЕРНУВСЯ до Британії, Західньої Німеччини й Бельгії, щоб вони заборонили Ізраїлеві фальшувати їхні пашпорти, якими користуються ізраїльські змовники - терористи. Кілька таких ізраїльців прибули до Бейруту в Ливані й замешкали в тамошніх готелях, як англійці, німці чи бельгійці, підготовивши і взявши активну участь у минулотижневому наскоку на помешкання палестинських лідерів, при чому згинуло 12 осіб.

Розкривається увесь засяг шпигунської афери Вотерґейту

Вашинґтон. — У зв'язку з рішенням президента Ніксона дозволити на те, щоб службовці Білого Дому свідчили перед Спеціяльною сенатською слідчою комісією, яка веде слідство в справі афери Вотерґейту, створилася на цьому відтинку нова ситуація, яка, як тут інформують, приведе до скорого і повного розкриття куліс цієї афери та викриття осіб, які з нею були пов'язані. У всілякому випадку цілий ряд найближчих співробітників президента Ніксона будуть не тільки преслухувані сенатською комісією чи лавою присяглих, але деякі з них найдуться на лаві обвинувачених і, можливо, будуть засуджені. Генеральний прокуратор Ричард Клайндінст повідомив, що тому, що під слідством найдуться його дотеперішні співпрацівники, він не прийматиме участи у слідстві з титулу своєї службової позиції. Такі особи будуть незабаром переслухувані: Джон Мічелл, кол. генеральний прокурор і кол. голова Комітету для перевибору Президента, Джон В. Дін, правний дорадник Білого Дому, який співпрацював з Мічеллом та Клайндінстом, Моріс Стенс, кол. секретар торгівлі і відповідальний за збирання виборчих фондів, Джеб Стюарт Меґрудер, кол. заступник директора Комітету для перевибору Президента, Гордон Стречан, кол. службовець Білого Дому, а тепер правний дорадник Американської Інформаційної Аґенції. Газета „Вашингтон Пост" з 18 квітня повідомляє, що Дж. Мекґрудер поінформував федеральних слідчих, що шпигування головної квартири Демократичної партії було заплиноване на спільному засіданні з участю Мічелла, Діна та Лідді і що в нарадах він сам брав участь. Джон Мічелл заявив, що він до цієї шпигунської афери непричетний, а Джон Дін мав би поінформувати, що в часі переслухання він назве всіх, хто в цю аферу був замішаний.

70-ЛІТТЯ АНАТОЛЯ ЮРИНЯКА

Лос Анджелес. — Місцева громада вшанувала українського письменника й літературознавця Юрія Юриняка окремим вечором з нагоди його 70-річчя. Ю. Юриняк походить із Поділля, закінчив Київський інститут професійної освіти, у 1941-43 рр. редаґував газету „Український голос" у Проскурові. За кордоном відомий, як Анатоль Юриняк, він видав у Арґентині збірку статтей „Літературний твір і його автор", у Детройті — „На далеких шляхах", продовжує працювати над великим твором „Літературознавство", що вже частково вийшов окремими випусками.

З Воскресенням Христовим

бажаємо

всього найкращого Добродіям, Жертводавцям і Прихильникам Українського Народного Дому, всьому нашому Членству й усій Українській Громаді Нюарку, Ірвінґтону й околиці та вітаємо традиційним

ХРИСТОС ВОСКРЕС! —

ВОСКРЕСНЕ й УКРАЇНА!

Екзекутивна Рада Українського Народного Дому в Нюарку. Н. Дж.

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідні та Знайомим
— *бажає* —

д-р Григорій Явний
з Родиною

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям і Знайомим
— *пересилають* —

д-р Володимир і д-р Стефанія ГУК
з Рідньою
НЮАРК, Н. Дж.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилають
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ
І ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

Д-р Маркіян і Янка Міґоцькі з дочками
Clifton, N.J.

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
— бажає —

Д-р Степан Ворох
з РОДИНОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає

д-р Тарас Шеґедин
з Родиною

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —

д-р Адам і Ліда Якимів
з Родиною

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
— бажає —

д-р Борис Филипчак
з РОДИНОЮ
Пассейк, Н. Дж. (57 Passaic Ave.)

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
— ЩИРІ ПОБАЖАННЯ —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— пересилають —

д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят
Христового Воскресіння

З Воскресенням Христовим
З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— вітаємо —

ввесь Спортовий Актив Товариства, ланок: футболу, відбиванки, гаківки плавання, тенісу настільного тенісу, шахів, бриджа, лещетарства, гокею і легкої атлетики усіх Членів, Прихильників Чорноморської Січі і Спортові Централі СУАСТ, УСЦАК, Братні Спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНО ВОСКРЕС!

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО ТОВАРИСТВА ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ
НЮАРК, Н. Дж.

Веселих Свят
Воскресення Христового
— *пересилає* —

КЛЮБ СЛОВ'ЯНСЬКОЇ СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
ПРИ СТЕЙТОВОМУ КОЛЕДЖІ в ДЖЕРЗІ СИТІ

АННА СЛИНКО — Президент
ОЛЕНА ЯРЕМА — Віце-президент
ПЕТРО М. ВАСКО — секретар
ГЕНРІ П. ПУХАЛЬСЬКИЙ — скарбник
ІВАН ЛУЧЕЧКО — історик
ЛЮБА СІРА — голова Комітету Публікацій
ЙОСИФ БАРАНАУСКАС — голова Товариського Комітету
АНДРІЙ ЦІТКОВИЧ — голова Комітету Програм

УСІМ РІДНИМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажаємо —
Радісних Свят
і кличемо
Христос Воскрес!

ОЛЬГА, Д-Р МИКОЛА І ЮРІЙ КУЗЬМОВИЧІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає

Д-р Евген Грабарчук
з РОДИНОЮ

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —

Д-Р СОФІЯ І Д-Р БОГДАН ШЕБУНЧАКИ З РОДИНОЮ

Христос Воскрес!
Веселих Свят
Воскресення Христового
РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —

Д-Р ТЕОДОЗІЙ, ЛЮБОМИРА, ЯРОМИР І ЛЯРИСА КРУПИ

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають

Д-Р ЛЮБОМИР І ОКСАНА КУЗЬМАКИ
з донечкою РОКСОЛЯНКОЮ

Рідним, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— *бажає* —

д-р Богдан Олесницький
з Родиною
Нюарк, Н. Дж.



В ДЕНЬ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
Воскресення Христового
— вітаємо —
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ і КЛІЄНТІВ
АДВОКАТИ

Володимир і Роман Пітьо
з дружинами
Анною і Христиною



ВСІМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
РАДІСНЕ
ХРИСТОС ВОСКРЕС
— пересилають —

Д-Р ІВАН І ОЛЕКСАНДРА КИЗИКИ З ДІТЬМИ
Ню Гейвен, Конн.



ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає

Д-р Богдан Худьо з Родиною

Христос Воскрес!
Веселих Свят
Воскресення Господнього
Рідні, Приятелям і Знайомим
— *бажає* —

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР, ЯРОСЛАВА, БОРИС І МАРКО ҐУДЗЯКИ

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
Христового Воскресіння
Рідні, Приятелям і Знайомим
складають

Д-Р ОСТАП, ВІРА І ДОРА ТЕРШАКІВЦІ

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —

д-р Роман і Наталія Кравчуки



ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВСІМ
та
ВЕЛЬМИШАНОВНИМ КЛІЄНТАМ
ПРИЯТЕЛЯМ
— *бажає* —

ПРОКУРАТОР

Іван Романишин

НЮАРК, Н. Дж. 371-1212



ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
Величнім і Радіснім
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих
по обидвох боках Океану

Люба і Адріян ЛАПИЧАКИ

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величнім і Радіснім
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія СНИЛИКИ

Друзям і знайомим —
Радісного Великодня!

Леонід Полтава
(У зв'язку з виїздом до Европи — американська адреса не дійсна з 27 квітня)

Рідні, Друзям і Приятелям,
які святкують за новим або старим стилем,
бажають —
ВЕСЕЛИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ!

Петро ПОСТОЛЮК
Ірена і Юрій ПОТОЧНЯКИ
зі сином АНТОНОМ і донею ЛІДОЮ

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають

ЗЕНЯ і ІВАН БУНДЗЯКИ
з синами Александром і Ізидором та
КАРОЛИНА ЛАВРИШКО

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —

Іванка і Нестор Олесницькі

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —

БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

ІЗ СВЯТАМИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —

Ярослава і Остап Олесницькі
з синами: ТАРАСОМ, ЛЮБОДАРОМ і МИРОНОМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Клієнтам і Знайомим
— бажають —

ІРЕНА і ОСИП ГОЛИНСЬКІ з ДІТЬМИ
власники
EXPERT ELECTRICAL SERVICE
50 Hillside Terr., Irvington, N.J. 07111. Tel.: 374-1807

РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям та Знайомим
— бажають —

ІВАН, СТЕФА, ІГОР і ОЛЕГ
та мама АНАСТАЗІЯ ЛУКІВ
40 Ridgewood Ave., Irvington, N.J.

ВЕСЕЛИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
— бажають —
Родині, Приятелям і Знайомим

ЄВГЕН, ЛЮЗА й ПАВЛО ОМЕЛЬСЬКІ
Клівленд, Огайо, 1973

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
З нагоди Празника Воскресення Христового
бажаю — Рідним, Приятелям і Знайомим,
по цей і той бік океану,
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

АНДРІЙ СМІШКО

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Великодніх Свят Христового Воскресення
для всієї Родини, Приятелям і Знайомим
бажає —

ВАСИЛЬ, МАРІЯ МАТКОВСЬКИЙ з ДОЧКОЮ
69 Linden Street, Fords, N.J. 08863

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— *бажають* —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
всім Рідним, Приятелям і Знайомим

Іванна і Микола Чировські
зі синами
ЛЕВОМ, ЮРІЄМ, АНДРІЄМ і ІВАНОМ

РІДНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —

Ольга і Олександер Смалі
з Родиною
29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040



Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
— бажають —
Йосиф і Марія Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel.: MA 7-3093



РАДІСНИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідним, Приятелям і Покупцям
щиро бажають
Ярослав і Марія Грегка
власники фірми
OEHLER HARDWARE
333 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123 WA 5-2731

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Українському Духовенству, Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим
— щиро бажає —
Мирон Миронович
ВЛАСНИК
Miron Meat Market
272 A Smith Street Perth Amboy, N.J. 442-4660

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, УСІМ УКРАЇНСЬКИМ УСТАНОВАМ та УСІМ ПОКУПЦЯМ
— бажають —
Марія і Павло Гарматій — з дітьми
власники
STUYVESANT SUPERMARKET
249 Stuyvesant Avenue NEWARK, N.J.
Tel.: ES 3-6271

Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідні, Знайомим і ВШ. Покупцям
— бажає —
„УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"
— і —
ВИСИЛКОВА СТАНИЦЯ
„Космос"
Phone: 374-6446
1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111
Власники: Василь і Богуслава ГНАТІВ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
McNERNEY - BURNADZ MEMORIAL HOME
371 Lakeview Ave. — Clifton, N.J. — Phone: 772-1880
Обслуга Пассейку й областей Берґену

Христос Воскрес!



Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були — в ЗСА, Україні і в кожній Частині світу. Нехай Воскреслий Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.
— бажає —
МИХАЙЛО І АННА МАТИЯШ З РОДИНОЮ
Обезпеченевий аґент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

Веселих Свят
Воскресення Христового
— бажає —
Українська Квітярня
"Fernco"
Великодні прикраси могил — Букети — Корсажі — Весільні квіти — Шпитальні квіти — Похоронні вінки.
890 Springfield Avenue Irvington, N.J.
Tel.: 371-4197

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям, Знайомим і Вельмишановним Покупцям
— щиро бажає —
Михайло ПИЛИПЧАК з Дружиною
власник фірми
EUROPA
Meat & Provision
527 JERSEY AVENUE — JERSEY CITY, N. J.
Tel.: HE 5-2221

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажає —
Українському Громадянству
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N. J. — NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555



Христос Воскрес!
Веселих Свят
бажає
Українському Громадянству
КОВАЛЬЧИК
Funeral Home
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street — Jersey City, N.J.
HE 4-5131

Веселих Свят!



ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ВШ. ГОСТЯМ
— бажає —
Евстахій Раврищ
власник
BIG STASH
BAR & RESTAURANT
1020 S. Wood Ave., Linden, N.J. Tel.: 862-6455

Веселих і Радісних Свят
Воскресення Христового
Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Знайомим
— бажають —
власники крамниці різнородних алькоголевих напитків, імпортованих і тутешніх, як рівнож м'ясно-харчових продуктів
В. і С. ТАЛАНЧУКИ
990 Clinton Avenue, Irvington, N.J. 372-6134

Ювелірна фірма
І. Пеленський
— бажає —
Шановним Покупцям, Родині і Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Нова адреса:
1260 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel. 375-2467



ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Із Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
УСІМ УКРАЇНСЬКИМ УСТАНОВАМ та ВСІМ ПОКУПЦЯМ
— бажає —
УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ
та
ХАРЧОВА КРАМНИЦЯ
B. L. B.
841 Elizabeth Ave. ELIZABETH, N.J.
Elizabeth Phone: EL 3-4689

Веселих Свят
Воскресення Христового
— бажає —
„ДНІСТЕР"
ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ
769 Sanford Ave., Newark, N.J.
(201) 374-6334

Веселих і Щасливих Свят

Веселих Свят
Воскресення Христового
— бажає —
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ (201) 926-4882
„...нема музики без „ТЕМПО"

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
— бажають —
АНТІН і НАТАЛІЯ ЛАЗІРКИ
і діти НАТАЛКА й ОЛЕГ
власники
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-8181



Всім Нашим Вельмишановним Покупцям та їхнім Родинам, Знайомим, Приятелям та Друзям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
— бажають —
МИХАЙЛО і ДАРІЯ МИСЬКО з ДІТЬМИ
власники знаної української фірми
„БРОДИ"
Напитки (Liquor Store) • М'ясні вироби
Іпортовані делікатеси.
954, 18th Avenue, Newark, N.J. Tel.: ES 2-5154



БАГАТО РАДОСТИ И ЩАСТЯ
В ДЕНЬ
Воскресення Христового
— бажаємо —
УСІМ ЧЛЕНКИНЯМ І ЧЛЕНАМ ТА ВСІМ ПРИХИЛЬНИКАМ
Української Щадниці в Нюарку, Н. Дж.
Веселих Свят!
Христос Воскрес!
TRIDENT SAVINGS and Loan Association
760 Clinton Ave., Newark, N.J. 07108 ESsex 1-1120

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— бажає —
Іван Гасин
НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ й ОКОЛИЦЯХ
HASYN FUNERAL HOME
4244-48 Old York Rd., Philadelphia, Pa. GL 5-1400

ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!
Радуйтеся, Божі люди,
Хай між нами гнів не буде,
Хай цвіте любов все Божа
Чиста, мила як цвіт рожа,
Бо любов прийшла з небес:
ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!



Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим та Друзям Дивізійникам
бажає
РОМАН ІВАНИЦЬКИЙ
(DELTO SPORTSWEAR CO.)
136 First Avenue New York, N.Y. 10009
Тел.: (212) 228-2266

ПРАВДИВО ВОСКРЕС!!!



Добродійна виставка і концерт у Гартфорді

Гартфорд, Конн.—У неділю 8-го квітня заходами 93-го Відділу СУА під керівництвом п-і Ірини Остап'юк, секретар Анна Крамар, у великій модерній залі при українській католицькій церкві св. Михаїла відбулися добродійні виставка і концерт силами молоді. Чистий дохід із них був призначений на допомогу українським студентам та на видатки, пов'язані з обороною Прав України і Людини. Головною відповідальною за виставку була п-і Крупа.

Залю заповнили біля 200 осіб, у тому чимало середньошкільної молоді та студентів, які дали найбільше експонатів на виставку. На десятках великих столів вздовж стін ліворуч були експонати старших, праворуч—дітей, разом біля 150. Відвідувачі охоче купували писанки та різні вироби пластунок. Між десятками малюнків, вишивок, плоскорізьб, образів, світлин та ін. виробів відділялися майстерні кольорові світлини Бориса Крупи, викладане шкло та різьби в дереві О. та І. Гарасим'яків, інкрустований під укр. вишивку столик та надзвичайні писанки М. Маліцького, вишивки Уляни Гринь, кераміка Олі Максим'юк та ін.

У відділі для дітей були виставлені малюнки, вишивки, скульптури, ліплення, в'язання тощо дітей п-ва Чернигів, Кінаха, Наталки і В. Кузьми, мистецькі вироби Наталки Воскобійник, світлини А. Пришляка з природи, ритовина Ірени Пришляк під наг. „Сибір", абстракти Ліди Самохвал, малюнки Юлії Теслюк, мініятюрні жіночі прикраси Галі Чайковської і ін. Пластовий Курінь мав свій стіл, і там жваво йшла „торгівля", бо діти мали чим похвалитись: вишивки, прикраси, дитячі речі на замовленя, вироби Ніни Ковальської, Зої Феденяк та ін., годі всіх і перечислити. За окремим столом гості купували чай, каву й солодке.

У мистецькій частині імпрези виступав дівочий квінтет у народних строях: Дарія, Марійка і Наталка Кузьми, Віра Пришляк та Галя Чайковська, акомпаніював Олесь Кузьма—чарівні народні пісні; здібна Марина Воскобійник виконала на фортепіяні „Революційний етюд" Шопена, зіспіване тріо співаків і гітаристів у складі Віри Кукіль, Богдан Кукіль і Андрій Пришляк—українські й американські пісні; вразив серйозністю і вдумливістю виконання „Похоронної пісні" Ліста молодий піяніст Олесь Кузьма, соліст Симф. Оркестри в Гартфорді. У кінці програми виступали сестри Олена і Віра Шумиловичі, запрошені з Ню Йорку співачки-бандуристки, учениці проф. Романа Левицького в Академії св. Юра, з українськими піснями, поважними і веселими, на які жваво реагувала заля.

Єдиним недоліком приємної імпрези була відсутність друкованих програмок, що були б гарною пам'яткою як для молодих виконавців, так і для гостей. Навіть скромно видана праграмка є немов би пашпортом для кожної імпрези, документом та утриваленим звітом Громади, яка в Гарфорді особливо дбає про молоде покоління. (л. п.).

Опера „Катерина" у Філядельфії

Філядельфія, Па. (П. У.)— Завжди рухливий хор „Кобзар" у Філядельфії цим разом взявся за виставу опери „Катерина" М. Аркаса і поставив її у Філядельфії в неділю, 8-го квітня ц. р. у залі школи Сестер Василіянок Менор Джуньйор коледжу в Факс Чейсі. Публіка, яка заповнила вщерть простору залю, оваційно приймала інтерпретації кожного артиста-соліста зокрема, балет, хор і оркестру—себто виставу опери в цілості.

Серед виконавців на першому місці була, як завжди, сопрано Марта Кокольська в заголовній партії нещасливої Катерини, покривдженої московським солдатом. Особливо в другій дії, в сцені зі своїми батьками вона дала зворушливу інтерпретацію. І голосово Марта Кокольська вповні панувала над своєю партією, її чудовий голос, правильне фразування і взагалі володіння віддихом та динамікою—усе це давало слухачам повну насолоду. Партії батьків Катерини виконували, підкреслюючи їхню драматичність, „ветерани" нашої сцени—Ганна Шерей та Лев Рейнарович. Партію нещасливо влюбленого в Катерину Андрія виконував з належною сантиментальністю Іван Гош, який виступаючи в „Катерині" завершив 25-літній ювілей своїх виступів на українській сцені, ролю московського солдата грав і співав Осип Головацький, а партію подруги Катерини виконувала Орися Гевка. Усі вони були вповні на висоті своїх завдань.

До успіху вистави у великій мірі причинився Танцювальний Ансамбль „Волошки" під керівництвом Зої Граур-Корсун, який з великою вервою виконав в опері доволі довгу танцювальну сцену зі смаком уложену і вивчену керівницею цього ансамблю. Хор „Кобзар", як завжди певний і досвідчений —звучав знаменито. Чотирнадцятичленна Українська Струнна Оркестра (концертмайстер Оксана Сімович), при допомозі постійної досконалої піяністки хору „Кобзар" Роксоляни Гарасимович, звучала повно й чисто та творила бездоганне багате оркестрове тло для опери.

Душею вистави був її мистецький керівник і дириґент д-р Антін Рудницький, пануючи над оркестрою, хором, солістами—він з питомим собі спокоєм провадив оперу. Завдяки його високій професіональності й довголітньому досвідові дириґента великих оперових театрів вистава „Катерини" у Філядельфії мала справді професійний рівень.

Філядельфійська громада численною участю та вповні заслуженим признанням сприйняла цю виставу та нетерпеливо чекатиме на чергову імпрезу хору „Кобзар".

П. У.

Український Музичний Фестиваль у Торонті

1-го квітня, у залі клюбу „Сокіл" при вул. Крісті 83 в Торонті, відбулися загальні збори Українського Музичного Фестивалю. Повний звіт за діяльність із попереднього року склали члени Президії.

У склад нових Керівних Органів на 1973 рік увійшли: Марта Кравців-Барабаш, Іванна Кушпета, Олена Борис—Президія. Тетяна Ткаченко, Зенон Лавришин, Валентина Родак, Анатоль Пашковський, Олена Глібович, Ліда Клюфас, Надя Борис, Оксана Креховецька, Ірина Ямишак, Ольга Романюк, д-р Степан Климашко, Іван Кузів—Контрольна комісія.

Крім головного завдання переводити кожнорічні конкурси української музики, заплянована розбудувати українську музичну бібліотеку, необхідну для основного підготування фестивалів, видати черговий збірник творів українських композиторів для шкільних хорів, фортепіяну і скрипки, як також робити заходи в справі видавання українського музичного журналу.

Управа УМФ

У Камбоджі криза уряду, як примирливий жест супроти комуністів

Пномпень. — Президент Камбоджи, сусідньої з В'єтнамом країни Індокитаю, повідомив, що прем'єр Ганг Тун Гак зголосив димісію цілого кабінету і що він, президент Лон Ноль звернувся до всіх політичних таборів співпрацювати у пошукуванні розв'язки існуючої там важкої ситуації. За коментарями американської преси — криза уряду в Камбоджі настала внаслідку минулотижневих відвідин у Пномпеню персонального репрезентанта президента Ніксона, генерала Александра Гейга, який, розглянувши тамошню дуже важку ситуацію, наполягав, щоб до уряду Камбоджі прийнято людей, які могли б осягнути компроміс з місцевими комуністами та проголосити з ними перемир'я. Але комуністична сторона, яка в останніх тижнях осягнула поважні перемоги на бойових фронтах, відкидає будь-які розмови з теперішнім президентом Камбоджи. В останніх двох днях комуністичне військо силою 1.500 людей захопило місто Тран Хнар за 25 миль від Пномпеню. Комуністи здобули теж провінційну столицю Кеп за 110 миль від Пномпеню, що його облягали понад два місяці. Всі суходільні шляхи до столиці Камбоджи перерізані комуністами, а водним шляхом, рікою Меконґ, можна дістатися туди з-зовні тільки під сильною охороною американських літаків.

ПОРОЗУМІННЯ ІНДІЇ Й БАНҐЛАДЕШУ ПРОМОЩУЄ шлях для звільнення 90.000 пакістанських полонених, які від кінця 1971 року перебувають у таборах в Індії, та переселення к. 200.000 бенґальців із Пакістану до Банґладешу і к. 260.000 не-бенґальців з Банґладешу до Пакістану. Покищо не відомо, як до цього поставився Пакістан і як практично буде переведений той масовий обмін людьми.

Цінний вклад проф. д-ра Романа Максимовича в науку

Наукові досягнення підносять повагу не тільки науковця, але мають престижеве значення й для спільноти, якої членом є науковець. Преса досить часто інформує читачів про наших людей на еміграції, що своїми досягненнями вибилися на передові місця в науці чи в інших ділянках інтелектуальної активности. Маємо таких, що їх ім'я стає щораз ширше відомим в науковому світі. До них належить і біолог, проф. д-р Роман Максимович. Він є також активним у Пласті, НТШ та в інших ділянках організованого українського життя.

проф. д-р Р. Максимович

На початку 1973 року вийшла друком наукова праця проф. Р. Максимовича „Аналіза розвитку листка", видання Cambridge University Press у Великій Британії. Рослинний листок — це головний орган, в якому відбуваються процеси біосинтези, якими дуже важливий процес фотосинтези. Вуглеводани — це її продукти, необхідні речовини для живих організмів, включно з людиною. В цій праці-монографії проф. Максимовича підсумовані висліди його дослідів, які вияснюють процеси, що відбуваються в листку від початку його розвитку, впродовж дозрівання і аж до кінця існування. Книжка проф. Максимовича цінна для науки й унаглядненням співвідношення між процесами, що відбуваються в листку. Досі їх прослідкували відокремлено, не звертаючи належної уваги на їхню співзалежність. У різних розділах книжки проф. Максимович виявляє, що розвиток листка — це серії співзалежних процесів, контрольованих і регульованих в часі розвоєвого процесу. Сам, одначе, механізм контролі покищо не висвітлений.

Працю проф. Максимовича високо оцінили визначні науковці-біологи. Передмову до книжки написав д-р Ралф Ериксон, професор біології на Пенсильвенійському університеті. Автор передмови, стверджуючи вагу результатів дослідів проф. Максимовича, підкреслює також оригінальність в застосуванні методів, що ними користувався дослідник. Проф. Ериксон пише, що відомості, поміщені в книжці, становлять сильну наукову базу для дальшого досліджування біосинтези.

Високу оцінку праці проф. Максимовича подав і д-р І. Г. Торей, професор біології Гарвардського університету: „Ця знаменита монографія подає дуже багато інформативного матеріялу з квантитативної аналізи листка, в противному разі ці інформації були б недоступні для науки".

Роман Максимович народився 1924 року в Камінці Струміловій в Західній Україні. Середню освіту здобув у Львові та в Інсбруку, Австрія, університетські студії розпочав в Інсбруку і закінчив їх ступенем доктора філософії на Пенсильвенійському університеті в 1959 р. Тоді ж став членом факультету Департаменту біології в університеті Віллянова. В 1966 році був піднесений до ступня звичайного (повного) професора. В цьому Університеті заложив дослідну лябораторію, де веде досліди над поділом і диференціяцією клітин, над біосинтезою ядрової кислоти та над квантитативною аналізою розвитку листя. Викладає на Університеті загальну ботаніку, фізіологію рослин і біологічну статистику. Його численні праці друковані в різних фахових журналах, відклики до його праць з графічними виказами та ілюстраціями поміщені в авторитетному підручнику ботаніки „Анатомія рослин" К. Есау та в книзі „Мерістеме" О. Шуеппа. В 1968 р. відвідав европейські університети в Оксфорді, Единбурзі (Шотляндія) і в Копенгазі (Данія), а після повороту до ЗСА університети в Прінстоні, Гарвардський університет та в Берклей у Каліфорнії. На всіх згаданих університетах проф. Максимович давав семінарі. В 1959-1968 рр. був нагороджений дотаціями з Національної Фундації для ведення дослідної праці.

Проф. Максимович студіював також впродовж 9 років музику, і на українських імпрезах виступав в оркестрі, як скрипаль. Він був довголітнім членом проводу Пластової Станиці у Філядельфії, а в рр. 1968-1969 був станичним. В 1969 р. обрано його на голову Осередку Праці НТШ у Філядельфії і на цьому пості він працює й тепер. Проф. Максимович з дружиною Анною з Головінських мають четверо дітей: Андрія, Нестора, Лесю і Марусю.

Микола Остапяк

Михайло Юрчишин кандидує на муніципального суддю

Янгставн, Огайо. — Тут оформився комітет „Українці за кандидатуру Юрчишина" який поставив собі за завдання активно причинитися до вибору на муніципального суддю відомого місцевого адвоката та діяча, голову Відділу УККА та члена заряду Відділу УНСоюзу Михайла Юрчишина. Комітет очолює д-р Юрій Кульчицький, професор Огайського університету у Янгставні. Михайло Юрчишин кандидує як незалежний демократ. Про заснування цього комітету повідомила місцева газета „Віндікейтор" з 9 квітня. 28 квітня буде влаштований „Вечір з кандидатом" у залі Українського Дому.

Повне сонячне затемнення триватиме 7 хвилин

Кейп Кеннеді. — Американські науковці, астрофізики й астрономи готуються до особливої в їх житті події — небувало довгого повного сонячного затемнення, що триватиме 7 хвилин, а в Африці охопить широку площу в 300 кілометрів. Місяць буде в той час між сонцем і Землею й кидатиме на Землю особливо широку тінь. Науковці запустять двочастинну ракету з приладами для фотографування сонячної „корони" під час повного затемнення та ін. дослідів. Об'єднана група науковців із різних країн Західньої Европи провадитиме досліди із понадзвукового літака „Конкорд", який буде „гнатися" певний час за тінню над Землею і, завдяки великій швидкості, дасть змогу науковцям вивчати той природний феномен впродовж майже 80 хвилин. До однієї з африканських країн, Мавританії, вже з'їжджаються астрономи, журналісти й ін. Затемнення відбудеться 30-го червня.

„Запорожець за Дунаєм" у Гемстеді

Гемстед, Н. Й. — Від появи на сцені мальовничого хору українських поселенців у Туреччині, після знищення Запорізької Січі в 1775 році, і до заключної пісні-молитви „Владико неба і землі" та вогнистого танцю молоді — не змовкали оплески у модерній залі парохіяльного центру при церкві св. Володимира. Біля 500 різного віку глядачів, в більшості українців, щиросердечно переживали виставу опери „Запорожець за Дунаєм" у виконанні Українського Оперного Ансамблю з Брукліну, під загальним керівництвом Лева Рейнаровича. Вистава відбулася в неділю 1-го квітня 1973 р., і хоч „перше квітня" не раз уже підводило людей — понад 70 виконавців опери не підвели напевно ні одного глядача. Навіть найменші діти плескали в долоні та зривалися з місць, підскакуючи з радости, коли бачили на сцені дівочі й козацькі танці, або покладисту і веселу постать Карася — могутнього баритона Л. Рейнаровича, хитрого й смішного Селіг Агу — актора найстаршого покоління, учасника театру Л. Курбаса в Умані Т. Федоровича, режисера вистави, чи майже свого ровесника, вимазаного сажею хлопчика Гасана — малого Михайла Яблонського мол. Не лише діти і молодь — вся заля немов завмирала і поважніли у всіх лиця, коли турецький Султан — обдарований голосово актор В. Карпинич повідомляв про надання свободи для козаків. Зате смуток і ніжність вимальовувалися на обличчях глядачів при появі витонченої солістки і акторки Марти Кокольської — Оксани. Партію Одарки виконувала загально улюблена солістка Галина Андреадіс з такою невимушеною простотою і хистом, що часами взагалі зникала сцена і театральна умовність, а було тільки живе відтворення життя наших предків з 18-го сторіччя, закинених важкою долею за Дунай. Якщо Лев Рейнарович всю свою „карасівську ролю" провадив у погідному, веселому, іноді гумористичному пляні, то Галина Андреадіс непомітно-легко переходила від комічних сцен непорозумінь з чоловіком до сповнених турбот сумовитих арій українки поза Рідним Краєм, на плечі якої спадає турбота про рідних і турбота про Україну. Місцями випадав із струнко-зіграного й зіспіваного ансамблю новий соліст М. Голодик, який кілька років тому прибув із Аргентини, де виступав у театрах. Можливо, йому не цілком підходила партія тенора Андрія в голосовому розумінні, зате М. Голодик надолужував доброю акторською грою.

Твір С. Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм" ніколи не зійде зі сцени. В залі при українській католицькій церкві в Гемстед-Юніондейлі був певний відсоток глядачів, які не розуміли української мови, та вони виходили після вистави з такими ж радісно-усміхненими обличчями, як і зворушені глядачі найстаршої „ґвардії". Цьому сприяли не лише солісти Ансамблю, але й майже бездоганно зіспіваний 50-особовий хор, в основному з хористів при церкві св. Духа на Брукліні, та 25 дівчат і юнаків, танцюристів групи „Верховинці" при СУМА в Ню Йорку, під керівництвом хореографа О. Гензи і напевно його дружини, яка вела перед у чарівних танцях дівчат-лебідок. Спричинився великою мірою великому успіхові композитор і диригент, музичний керівник Оперного Ансамблю проф. Олег Стратичук та його 7 оркестрантів із професором музики в американських коледжах і славним челістом О. Берником. Багато-багато годин праці вклали в Ансамбль досвідчені концертмайстри Т. Левицький та В Босий. Не знаємо, хто виконує в Ансамблі обов'язки костюмера (багатьох зрозково ґримує маестро-актор Т. Федорович), однак і з цього погляду Ансамбль теж показав себе на висоті. Невидиму для для глядачів ролю організатора, машиністя сцени та освітлювача й цього разу виконував молодий Петро Польний. Сцена являла собою добре заведений і вивірений на багатьох попередніх виставах „Запорожця за Дунаєм" механізм (у Ню Йорку, Бінгемптоні, Чикаго й ін.). Звичайно, шкода, що технічні можливості не дозволяють показати сцени із запорізькими човнами на Дунаї, зате багато глядачів не стримали і не приховували сліз під час сцени молитви, коли поселенці стали на коліна з благанням „Пошли нам, Боже, Рідний Край".

Перед виставою привітав публіку М. Курчак від імени 327-го Відділу УНСоюзу у Гемстеді, який спонзорував цей виступ Оперного Ансамблю. Відповідальними за технічну підготову всіх справ, пов'язаних із виставою, були пп. А. Копистянський — голова того Відділу, та П. Шпачинський, секретар. Вони подбали про все, включно з розкішним кошиком квітів у кінці та перекуською для виконавців і гостей „на дорогу". Коротко про зміст опери сказав англійською мовою п. Хома.

Дія опери відбувається у Туреччині, але насправді понад дві години ми перебували в Україні 18-го сторіччя, гарній, як гарна казка з далеких літ, і дорогій, як дорога мати, яка її розповідала.

Українському Оперному Ансамблеві з Брукліну та всім, хто з ним співпрацює, і в переважній більшості безкоштовно (ще й досі серед нашої спільноти це вважається нормальним), можна і треба бажати нових успіхів, у нових творах, а за „Запорожця за Дунаєм" всі почуття можна висловити одним словом: „Спасибі!"

Вкінці треба звернути увагу на сміливий і вартісний почин 327-го Відділу УНСоюзу з Гемстеду. Організатори показу опери в примісьському Юніондейлі напевно брали на себе певний фінансовий риск. Вони добре попрацювали — і мали всесторонній успіх. Такий успіх міг би заохотити, як добрий приклад, й інші Відділи УНСоюзу та інших братських союзів, організацій і товариств до більш активної підтримки українського мистецького життя в Америці. Його збереження й розвиток принципово важливі з усіх оглядів. Його занепад означатиме завмирання усієї спільноти. Столітній „Запорожець за Дунаєм", створений товаришем Тараса Шевченка, нас усіх підбадьорив, відсвіжив, ба — навіть додав нам віри в себе. А щодо славнозвісної теми єдности поколінь, то ми бачили їх три, якщо не чотири, на сцені — від 80-річного актора-сеньйора Т. Федоровича до 8-літнього М. Яблонського, і теж саме було в залі, і всі покоління однаково реагували на рідне слово, спів, танок і музику. А це явище також варте уваги.

Часопис „Сан-Бюлетін" у Бінгемптоні писав з 22-го травня 1972 року: „Українська опера була приємною і радісною". Додаймо до цієї американської характеристики „Запорожця за Дунаєм": у Гемстеді вистава цієї опери обернулася у свято української клясичної культури. **(Л. Полтава).**

В СУБОТУ ТРЕТЯ ЛЕКЦІЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА в ПРОЗІРКАХ

Ню Йорк. — В суботу, 21-го квітня, тут у залі Літературно-Мистецького Клюбу відбудеться третій вечір з циклю „Історія українського мистецтва в прозірках", що його влаштовує Об'єднання Мистців Українців в Америці. Темою вечора буде українське козацьке барокко, рококо, графіка та монументальне й станкове малярство XVII-XVIII століть. Модератором вечора буде мистець Богдан Певний при співучасті мистця Любомира Вороневича. Початок о год. 7-ій вечора.

Вечір письменника Івана Керницького в Ютиці

На запрошення місцевого Пластприяту загостив до Ютики 7 квітня ц.р. відомий письменник і гуморист Іван Керницький-Ікер із виступом на „Вечорі Розваги", що був заповнений читанням творів письменника і постановою його веселих сценок із життя.

„Вечір Розваги" підготовила виховниця пластової молоді Володимира Смик. Молодь мала нагоду виступити з піснями, монологами і попробувати своїх сил в акторській грі, у двох скечах Івана Керницького, „Засідання з перешкодами" і „Науковці". У першому скечі виступали: Ганнуся Герець, Настя Різванюк, Катруся Герець, Христя Войтович, Катруся Ликтей і Маруся Гнатів. Другий скеч „Науковці" виконали пластуни: Петро Ярмак, Андрій Ярмак, Богдан Даглес і Андрій Войтович. Виступи молодих акторів викликали щире захоплення присутніх. Крім цього обидва гуртки пластунок — „Ромашки" і „Соловейки" виконали в'язанку пісень.

Виступ молоді чергувався з виступами гостя, який відчитав вісім гуморесок на актуальні теми з еміграційного життя та з минулих еміграційних мандрів і побуту на рідних землях.

На закінчення Ярослав Ликтей висвітлив прозірки з своєї подорожі по Україні вліті минулого року, подаючи при цьому обширні пояснення, щоб дати молоді уяву про вигляд і красу української землі. (ІС)

Культурний вечір у Сиракюзах

Малочисельний 68-ий Відділ СУА в м. Сиракюзах на протязі 15-річного існування провів велику культурну роботу в нашій громаді та пильно виконував свої зобов'язання перед Централею. Тепер він переживає критичний стан, тому що більшість союзянок стали вже бабусями і вже не мають колишнього запалу, а головно енергії продовжувати активну діяльність. Усе ж ми спромоглися зорганізувати культурний вечір, присвячений українським байкарям, з чайним прийняттям. Відбувся він в неділю 11-го лютого в залі православної громади. Доволі численна кількість громадянства взяла участь.

Слово про байку і байкарів виголосила Надія Сеник; про Євгена Гребінку М. Дяченко; професор-доктор Я. Гурський — про Олексу Запорізького, який, приїхавши до Сиракюз, викладав у місцевому університеті, тут написав деякі з його численних байок і 5 років тому закінчив свій життьовий шлях; про байкаря Леоніда Глібова доповідала д-р Є. Єржківська. Творчість усіх байкарів, що були згадані, ілюструвалась рецитацією окремих їхніх байок. Прочитано байки: Сковороди, Боровиківського, Пилипенка, Калинця, Манила, Гребінки, Глібова і Запорізького. У рецитаціях взяли участь: мгр Г. Возняк, В. Гурська, М. Дяченко, Л. Косяк, М. Міхновський, І. Михайлів, Н. Рубич, О. Сеник, А. Середницький, Л. Хомяк та М. Шаран.

Присутні уважливо прослухали літературний матеріял, в більшості майстерно поданий.

Відтак засіли за столи і за кавою та печивом ділилися враженнями. Усі висловлювали вдоволення із культурного вечора, тим більше, що мгр Г. Круль — грою на піяніно, а п. І. Єменець співом уприємнювали цю другу частину вечора. Відрадним явищем було ще й те, що нам вдалось притягнути молодь до участи в цьому вечорі.

С. С.

ГОЛОВА ЛІВІЇ ПОЛК. МУАММАР ЕЛЬ-КВАДДАФІ ЗГОЛОСИВ програму з 5-ох точок, в яких заповідає репресії проти всіх, що є „політично хворими" та противниками „революції", яку він хоче перевести в політичній, господарській та культурній ділянках. Зокрема він заповів „культурну революцію, оперту на ісламізмі — проти бібліотек, університетів і шкіл". Це екстремістичний диктатор Лівії загрозив, що зречеться свого головування в Революційній Раді, коли його програма не знайде підтримки.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛІСНИКІВ НА ЕМІГРАЦІЇ ОБУЛІ
повідомляє всіх Українських Лісників, своїх Членів, що 16-го квітня 1973 р. помер в Індонезії, несподівано, на удар серця, на 64-му році життя

д-р інженер лісник
РОМАН ШЕХОВИЧ

уроджений в Топільницях, пов. Самбір,
довголітній і активний член нашого Товариства, дійсний член Наукового Т-ва ім. Шевченка, технічний спец лісництва і гідрології, керівник великих водних споруд в тропічних лісах Азії (Цейлон, Пакістан, Індонезія), де Його навістила скоропостижна смерть.

Залишив у смутку дружину Сабіну, сина Андрія і дочку Марію.

Хай чужа земля буде Йому легкою.

ВШановній скорбній Родині, складаємо щиросердечне глибоке співчуття.

УПРАВА ОБУЛІ-у

Тлінні Останки будуть перевезені з Індонезії до Чикаго, де відбудуться Його похорони.

Ділюся сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 17-го квітня 1973 року, по тяжкій недузі, упокоївся в Бозі, на 77-му році життя, мій Найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п.
ВАСИЛЬ ОВЧІНЕНКО

нар. в с. Вегостя, обл. Курськ.

ПАРАСТАС в понеділок, 23-го квітня 1973 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН у вівторок, 24-го квітня 1973 року о год. 9-ій рано на Український Цвинтар у Фаკс Чейс.

Горем прибита:

дружина АННА з дому КІНАШ
та близька і дальша Родина в Україні

КОЛИ ВІДХОДИТЬ УЧИТЕЛЬ...

(Замість квітів на могилу д-ра Сави Никифоряка)

25-го лютого ц.р. в Ню Йорку помер професор і директор українських гімназій в Станиславові, Львові і Чорткові д-р Сава Никифоряк. Наскільки пригадую, д-р Сава Никифоряк не вчив моєї кляси навіть одне ціле півріччя, десь по середині другого півріччя його призначено на вчителя української мови й літератури. Ми „брали" тоді Франкового „Мойсея". У трактуванні цієї постаті й дії попереднім темпераментним учителем, у клясі висіла атмосфера напружености — новий учитель своїм спокійним, тихим грудним голосом, відразу ввів нас у біблійну атмосферу давноминулих часів. Коли потім ця аскетично-струнка, майже визволена з тілесного постать нашого нового вчителя наслідувала лагідний голос Єгови, я не дивувався, що — в десятиліття пізніше — учень і карикатурист водночас під своїм образом д-ра Никифоряка підписав парафразоване з імени і добрячости вчителя: „Сава-от"...

Таке окреслення, у виключно - додатньому значенні слова, знаходило своє підтвердження в чисто інтелектуальному трактуванні предмету. Важку психологічно, чудову 10-ту Пісню поеми „Мойсей" д-р Никифоряк розбив на цілий ряд проблем і опрацював їх, з нами-учнями, як акторами, так докладно, що ми дотепер затямили цю главу напам'ять.

І таким типовим інтелектуалістом залишився ціле життя: коли другі робили з найменшої справи конфлікт чи трагедію, д-р Никифоряк трактував навіть найповажніші справи як проблему, яку можна і треба розв'язати виключно здоровим глуздом. А що в основі такого характеру була беззастережна християнська чесність, то можна розуміти втрату такої постаті в громаді й умовах, де навіть у питаннях науки вільно козакують емоції та різні особисті, станові і групові інтереси.

Після другого всесвітнього торнада я стрінувся з д-ром Никифоряком у Зальцбургу, Австрія. В такому, перевернeному горі дном світі обидва ми опинилися в ролях навиворіт: мій колишній учитель сидів, із своєю дружиною, в шкільній лавці, а я, за катедрою, вчив їх англійської мови, яка мала допомогти політичним утікачам влаштуватися в Америці. Я і досі гордий, що міг бодай сяк-так за 10-ту пісню „Мойсея" заплатити своєму вчителеві п'яте - через - десяте знанням початків англійської мови.

В Америці йому було вже добре понад сімдесятку, як зі спортовцем В. Кобзяром дав початки будові церкви бойківського стилю. А самий, на пам'ятку своєї загороди „Никифоряківки", поблизу чоловічої гімназії у Станиславові, з братаничем Никифоряком з Детройту, придбав собі в Лексінгтоні, коло Гантеру, Н.Й., відпочинкову оселю „Никифоряківку", яка стала культурним літнім осередком околиці (тут, між ін., постійно мешкали малярі М. Мороз, М. Бутович й ін.).

1961-го року на американській „Никифоряківці" зустрілися три товариші-професори зі Станиславова: господареві д-рові Никифорякові було тоді 75 літ, стільки ж (щодо року, місяця і дня!) проф. і дир. Осипові Левицькому, а мізинчикові д-рові Костеві Кисілевському 71 рік.

— Панове професори, — сказав тоді я. Ви навчили нас „тройчатської грама(т)ки", навчили мов, літератури, фізики, аритметики. Чому ж не навчили нас ще одної штуки: що робити, щоб жити так довго, як ви?

Я, очевидно, лукавив. Бо вистачило було спостерігати цю трійцю в житті, щоб уловити собі цю тайну. Вона — ця рецепта — звучить: думати і розв'язувати проблеми розумом-інтелектом, а не нервами й емоціями. Бути чесним у всіх своїх задумах, словах та починаннях. І в цьому змислі ціле життя працювати для справи.

Коли редактор І. Ставничий на початку 60-их років задумував видання „Книги Станиславівщини", він із своїм задумом звернувся в першу чергу до д-ра Сави Никифоряка. Не зважаючи на свій патріяршо-глибокий вік, д-р Никифоряк ревно трудився для цієї справи, бувши довголітнім головою Окружного Комітету Станиславівщини на метрополітальний Ню Йорк.

На жаль, не довелося йому побачити діло завершеним. А що — кажучи словами мґра Яцева з Лорейну — всі ми (його учні) вже в поборовому віці, отже багато з нас можуть відійти в засвіти, не діждавшися „Книги Станиславівщини", то дозволимо собі в імені Покійного візвати всіх його учнів і учениць та всіх земляків і землячок Станиславівщини, щоб жертвували по змозі найвищі суми на видання цієї довгожданної книги. Справа застрягла тільки із-за браку грошей, треба ще 7 тисяч долярів. Даймо добровільно, але не якнайменше, тільки якнайбільше.

Цим поставимо гідний пам'ятник Покійному, а своїм дітям лишимо потрібну „книгу буття" їхніх батьків на Рідній Землі. *ОНо*

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149 2 вул.

● *З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку* повідомляють, що в п'ятницю 20 квітня відбудеться там доповідь мисткині Слави Геруляк на тему „Із чарівного світу української мітології". Доповідь буде ілюстрована прозірками. Початок о год. 7.30 веч.

В глибокому смутку повідомляємо Знайомих і Приятелів, що 12-го квітня 1973 року упокоївся в Торонто, Канада, на 73-му році життя, по короткій, а важкій недузі

бл. п.
Інж. МИКОЛА БІЛАС

БУВШИЙ УСС

народжений в Сільці, повіт Дрогобич, Західня Україна.

ПОХОРОН відбувся в суботу, дня 14-го квітня 1973 року з похоронного заведення Кардинала.

Родина складає сердечну подяку Громаді Українських Січових Стрільців у Торонто за численну участь і гарний спів під час похоронних обрядів.

РОДИНА в Канаді, Америці і в Україні

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ІВАНА ДИКОГО
складаємо 30.00 долярів
на Фонд Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви.

Родині Покійного наші щирі співчуття.

Петро СТЕЛЬМАХ з дружиною Іванкою

ДО НАБУТТЯ У „СВОБОДІ"

Д-р Михайло Данилюк: **На медичні теми — Лікарський довідник**	$10.00
Д-р Михайло Данилюк: **Повстанський записник**	2.25
Д-р Лука Луців: **Василь Стефаник — співець української землі**	10.00
Д-р Лука Луців: **Іван Франко — борець за національну і соціяльну справедливість**	5.40
Д-р Лука Луців: **Тарас Шевченко — співець української слави і волі**	1.50
Д-р Лука Луців: **Маркіян Шашкевич** — Біографія і характеристика творчости з додатком усіх оригінальних творів	1.30
Д-р Лука Луців: **Ольга Кобилянська. В сторіччя її народин**	.60
Д-р Лука Луців: **Іван Франко — життя і творчість**	.60
Шевченкові думи і пісні — Shevchenko's Thoughts and Lyrics	.60
Володимир Кедровський: **Обриси минулого**	1.50
А. Драган: **Український Народний Союз у минулому і сучасному**	.60
Іван Смолій: **У зеленому Підгір'ї** — повість	1.50
Остап Тарнавський: **Брат Братові. Книга про ЗУАДК**	$7.00
М. Прокопів: **З Городиславич у світ широкий**	3.00
Панас Феденко: **Минуло півстоліття. Зимовий похід Армії УНР 1919-20**	1.50
Авраам Шіфрін: **У совєтській катівні**	1.50
Федір Дудко: **Моя молодість**	1.50
Безушко В.: **Богдан Лепкий**	.40
Ю. Буряківець: **Виноградник**	1.50
М. Верховинець: **Ідеш, брате мій**	.50
Височенко А.: **СССР без маски**	1.00
Ворд В.: **5 ідей, які змінюють світ**	2.50
Грицак П.: **Галицько-Волинська Держава**	2.00
Дашкевич Р.: **Артилерія Бригади СС в боротьбі за Київські Золоті Ворота**	2.00
Завадович Р.: **Сойка Штукарка**	.70
За волю України. Історичний Альманах УСС	10.00
Керницький І.: **Перелетні птахи**	1.00
Кобець О.: **Записки полоненого**	2.00
Липа Ю.: **Призначення України**	1.00
Наш Львів	1.00
Пастернак М.: **Українська жінка у хореографії**	2.50
Прокопів: **По п'ятдесят шість роках на Україні**	.80
Ріпецький Ст.: **Українське Січове Стрілецтво**	3.00
Бібліографія джерел до історії УСС	1.00
Сімянців: **Спогади Богданівця**	1.00
Франко: **Лис Микита**	.30
Яковлів В.: **Договір Богдана Хмельницького**	1.00
І. Соневицький: **Артем Ведель і його музична спадщина**	3.00
Микола Палій: **Етсетера — Кантати**	1.00
Михайло Осадчий: **Більмо**	4.50
о. Николай Вояковський: **А те, що минуло...**	2.50
Е. Андієвська: **Геростати**	7.00
Ю. Лавриненко: **Зруб і парости**	6.00
Войчук В. - Вубчак Т.: **Координати т. 1 і 2**	9.80
Костюк Г.: **Теорія і дійсність**	3.00
О. Залевський: **Мала Музична Енциклопедія**	3.50
Удовиченко А.: **Третя Залізна Дивізія. Рік 1919.**	7.00
Кедрин І.: **Паралелі в історії України**	3.00
Городиський Орест: **Ген. Турчин — Особистий приятель през. Лінкольна**	1.00
Лозинський, др. Михайло: **Галичина в рр. 1919 і 1920**	5.00
о. Богдан Курилас: **Нерон — п'єса в 5-ох діях**	2.00
Україна — Енциклопедія для молоді	15.00
З. Терлецька: **Українські страви**	7.00
Олесь Бабій: **Дві сестри**	3.00
Микола Ковалевський: **При джерелах боротьби**	6.80
Українські юристи під судом КГБ	2.00
Іван Дзюба: **Інтернаціоналізм чи русифікація**	4.90
Ігор Калинець: **Підсумовуючи мовчання**	3.00
В. Софронів Левицький: **Кланялися Вам три України**	4.00
Любов Коленська: **Павлів Тріюмф**	4.00
Вадим Лесич: **Никифор з Криниці**	5.00
Володимир Галан: **Батерія Смерти**	5.00
Зосим Дончук: **Прірва. Роман**	4.00
Марта Тарнавська: **Хвалю ілюзію**	2.00
Д-р К. Паньківський: **Від Держави до Комітету**	3.75
Д-р К. Паньківський: **Від Комітету до Державного Центру**	6.00
Д-р К. Паньківський: **Роки німецької окупації**	7.00
Роман Купчинський: **Скоропад. ілюстрації Едварда Козака**	3.50
Леся Лисак: **Терпкі пахощі**	5.00
Контрасти. Збірка молодечої творчости (поезія, проза, музика, графіка). Зредагувала М. Л. Залеська-Онишкевич	3.50
А. Глібів: **Байки**	2.25
Микола Погідний-Угорчак: **Чарівний діямант**	2.50
Катерина Перелісна: **Моїй Матусі**	1.00
Уляна Любович: **Розкажу вам про Казахстан**	4.00
Д-р Ю. Княжинський: **Нарис історії римської літератури**	5.00
Іван Керницький: **Герой передмістя**	2.50
Іван Керницький: **Перелетні птахи**	1.50
О. Звичайна та М. Млаковий: **Ворог народу.** Повість. 1 і 2 томи	10.00
Василь Волицький: **Дещо про Рогатин і про Рогатинську Приватну Українську Гімназію**	2.00
Українське Академічне Козацтво „Запороже". Ювілейний Альбом. Зредагував д-р Ол. Соколишин	5.00
Леонід Полтава: **Валторна.** Збірка поезій, лірична	1.50
Докія Гуменна: **Родинний альбом**	6.00
Олена Василева: **Коли орбіти зхрещуються**	6.00
Юнацтво в обороні Рідної Землі. Спогади про участь української молоді у Визвольних Змаганнях 1918-1920 рр.	2.00
В. Витвицький: **Гайворонський — Життя і творчість**	3.00
Василь Софронів-Левицький: **Липнева отрута**	6.00
Дмитро Николишин: **Тарас Шевченко — Історичні поеми**	.50
Алла Коссовська: **Паморозь (Поезії)**	1.00
Петро Олійник: **Лихоліття Холмщини і Підляшшя**	.50
Юр. Сірий: **Про Світ Божий (Бесіди про природознавство)**	.50
Ю. Кміт: **В затінку й на сонці**	.50
Лесь Матрович: **Не-читальник**	.50
Михайло Влох: **Вишнєвки - Звенигорд - Угнів та довкільні села**	15.00
О. Кониський: **У гостях добре, дома ліпше — Істо-**	
о. Ізидор Сухоцький: **Визвольна боротьба Західньо-Українських Земель у 1918-23 р. р.**	3.00
Максимчук, д-р Іван: **Нарис історії роду Петрушевичів**	4.00
Міра Гармаш: **Віднайдені роки (поезії)**	1.75
Міра Гармаш: **Райдуга в пітьмі (поезії)**	2.25
Богдан Попович: **Під українським небом (спогади)**	3.50
Книжковий знак шестидесятників	15.00
Іван Кошелівець: **Микола Скрипник**	7.00
Олександер Брик: **Тернистий шлях Українського Уряду (1918-1921)**	4.00
Богдан Лепкий: **Під ялинку**	1.50
Леся Храплива: **Далеким і близьким — вірші**	3.50
Леся Храплива: **У темряві — нарис**	1.00
Ярослав Гриневич: **Доля України на мистарствах** статті й матеріяли	2.50
Іванна Савицька: **Три казочки для дошкільного віку**	1.50
Іванна Савицька: **Денник Ромця**	2.00
Олена Цегельська: **На провесні — казки і оповідання**	2.00
Яр Славутич: **Трофеї (1938-1963)**	4.00
Український вісник — випускVI. — Самвидав — журнал з України	$ 5.00
Широке море України. Документи самвидаву з України. ДДокументи VII	7.50
Мілена Рудницька: **Невидимі стигмати**	15.00
Алла Коссовська: **Двері перший**	1.00
В. Софронів Левицький: **Юний скоморох, п'єси для молоді**	6.00
Ярослав Зубаль: **Мисливські спогади**	4.00
Роман Купчинський: **Мисливські оповідання**	3.00

Належність за книжки посилати ТІЛЬКИ чеками або Поштовими Переказами. До грошевої посилки **долучити** 14 центів кошти пересилки від 1 книжки і 5% стейтового податку з Ню Джерзі.

SVOBODA
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

В турне з футбольною репрезентацією ЗСА по Европі

Від 16 березня до 5-го квітня ц. р. футбольна збірна ЗСА відбула турне в Европі, де розіграла 6 товариських змагань, з цього числа 4-ри з „А" і „Б" клясовими репрезентаціями-Польщі, Західньої Німеччини, Бельгії і дві гри з італійськими клюбами в Римі і в Масса, Коррара. За виїмком одного ремісу 1:1 з клюбом „Массеса" з III дивізії в Масса, усі свої зустрічі ця репрезентація програла. Під час цього турне в европейській пресі і особливо в країнах виступів футболістів ЗСА, появилося про них багато статтей і рецензій. Футбольна Асоціяція ЗСА вибрала II тренером своєї репрезентації Євгена Чижовича, визначного діяча УСТ Ч. Січ, який був учасником цього турне. У великій більшості рецензій при згадках про Є. Чижовича відзначували його, як українця, або народженого в Україні—„ковча" і тренера репрезентації (Вестдойче Альґемайне", з дня 27 березня ц. р., Брукcельська преса 29 березня і ін).

Якщо йдеться про оцінки гри футболістів ЗСА та, між іншими, в газеті „Пшеґльонд Спортови" з Варшави дня 22 березня свою рецензію Ґжеґош Александрович, так започаткував: „Була то 3-тя зустріч в історії (попередні відбулися 1924 р. вислідами 3:2 для ЗСА і ремісом 3:3) що закінчилася пемогою Польщі 4:0 і цим самим зреванжувалася за тодішню поразку. Александрович підкреслив, що американці в жадному випадку не були дружиною до легкого „полику", а радше противником, який дешево не продав своєї шкіри. У іншій рецензії в цьому ж числі газети, під наголовком „Воротар Іванов футболістом Ч. 1 „підписаний „мс" відзначив. Хоч футболісти ЗСА не репрезентують великої кляси, одначе їхня постава на стадіоні ЛКС в Лодзі, справили дуже миле враження. Американці є одиницею незле вишколеною і навіть досить багато знають про сучасну тактику гри. Бракує їм одначе більшого досвіду, що зумовлене малою кількістю контактів з европейськими дружинами... У других змаганнях з II репрезентацією Польщі репрезентація ЗСА програла вислідом 1:2.

У Польщі та глядачі на трибунах, як жителі Лодзі і Варшави виявили велику прихильність до американських гостей, що не можна сказати про німців, бельгійців та італійців, — підкреслив Є. Чижович.

Перебуваючи у Варшаві Є. Чижович пробував зустрітися з місцевими українцями, що частинно йому вдалося, але не виніс позитивного враження. На жаль ненавість поляків до українців продовжується. Варшавські українці залякані і навіть бояться говорити рідною мовою. У церкві, яку Є. Чижович віднайшов в апартаментовому будинку, відправа проводилася польською мовою. У гутірці з гостем з ЗСА місцевий український священик говорив з острахом і пошепки. Поодинокі молоді українці, хоча признавалися, що вони українці-говорили польською мовою. Після других змагань у Варшаві Провід Польської Футбольної Федерації (ЗПН) влаштував для гостей бенкет. За президіяльним столом поблизу голови ЗПН сидів Є. Чижович. Розмовляючи голова ЗПН запитав Чижовича в якій місцевості України він народився. Відповідаючи, що у Львові, голова і його сусіди за столом пробували уточнити, що Львів польське місто... Відповідаючи їм, Є. Чижович ще раз повторив, що почувається українцем і, що Львів таки є українським містом. Після цього голова ЗПН подав руку Чижовичеві і сказав, що він-його- „земляк", бо так само народжений в цьому місті... У дальшій розмові, на запити цього голови і інших членів ЗПН, Є. Чижович інформував про спортову діяльність УСТ „Ч. Січ"-Т-ва, до якого він належить та про український спорт і українців в ЗСА взагалі.

Подібно і при кожній нагоді Є. Чижович інформував журналістів і спортових діячів у Західній Німеччині, Бельгії і Італії, в країнах де виступала репрезентація ЗСА. Внаслідок цих інформацій і появилися завваження у спортовій пресі, про які ми згадували на початку цього допису. Є. Чижович виконав завдання, гідно зарепрезентувавши своє Т-во і взагалі українців в ЗСА і за це йому ґратулюємо!

О. Твардовський

85-РІЧЧЯ ЛАРИСИ ЯЩЕНКО

Одному з кращих фахівців у ділянці перекладів на українську мову з літератур інших народів, Ларисі Ященко з Броварів біля Києва, минуло 85 років життя. Вона досконало вивчила кілька мов, у тому й мови Індії, Вірменії та ін. та дала українським читачам ще понад півстоліття тому зразки світової літератури українською мовою. Її переклади з Робіндраната Тагоре вважаються клясичними. „Літературна Україна" з 3-го квітня коротко згадала про ювілей працівниці у вістці з тенденційним заголовком „Шляхами єднання".

ЩЕ ПРО НАРАДУ ВІДДІЛІВ „САМОПОМІЧ"

В дописі про Річну Нараду Відділів ОУА „Самопоміч", поміщену в Свободі з дня 11 квітня 1973 число 67 пропущено при переписуванні на машині, що про Відділ Елізабет подав звіт з праці довголітній голова Відділу й член Головної Контрольної Комісії Мирон Пінковський.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

ВІВТОРОК, 24-го КВІТНЯ 1973 р.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Перші квартальні збори Т-ва Запорізька Січ 206 Відд. о год. 7-ій веч. в парафіяльній залі при 74 Гаррис Аве. Є важні справи. Проситься чл. обов'язково прибути. — Управа.

Розшуки

ПОШУКУЮ ВРАТА
ПЕТРА ПАРІЙ ГРИГОРОВИЧА
Нар. 1923 р. в с. Лубів, р-н Сокаль, обл. Львівська. Виїхав з дому 1943 р., був при Дивізії. Хто знав би про нього, або він сам, прошу зголоситись на адресу:
W. Parij, 37-09 — 31st Ave.
Astoria, N.Y. 11103

ТАРЗАН, Ч. 6921. Ур урці втекли з човном

CHIEF MITI AND HIS NATIVES STEAL SILENTLY DOWNRIVER...
TAKE A LINE TO THE SHORE AND TIE IT TO A TREE!
AT THE TRADING POST...
WHILE I GIVE TARZAN ANOTHER INJECTION, CALL HEADQUARTERS! TELL THEM MY BOAT'S DRIFTED AWAY. I MUST USE THE 'COPTER THEY'RE SENDING FOR TARZAN TO FIND IT!

Вождь Міті і його краяни скрадаються мовчки вділ рікою...

Закинь линву на беріг і прив'яжи до дерева!

У торговельній станиці... Під час коли я даватиму Тарзанові нову ін'єкцію, ти заклич головну квартиру! Скажи їм, що мій човен віднесло геть. Мушу вжити гелікоптер, що його вишлють по Тарзана, щоб відшукати човен!